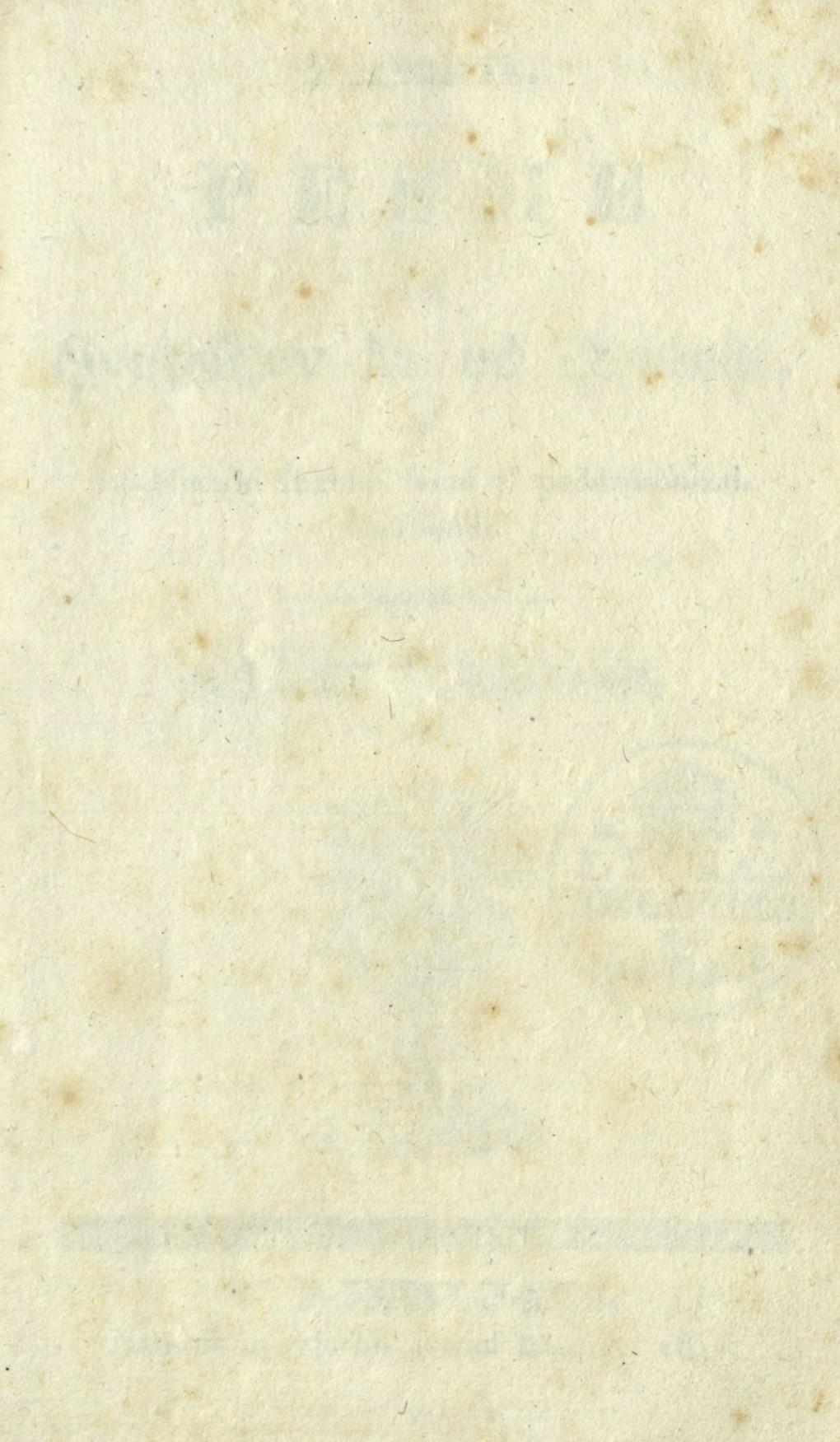

II.

C. 10267.

236

✓ 10267 II.C. d.e.Q.

Peritavik.

P E S M E

od

Švetnikov in od Švetniz,

v'

Ljubljanski shkofiji samó v' poddrúshnizah
zhefhenih.

SLOSHIL L. DOLINAR.

V' LJUBLJANI.

Natisnil in saloshil Joshef Blasnik, 1841.

V' natif tih pesem so milostlivij Firsht

GO, SPOD GO, SPOD

ANTON ALOJS,

Ljubljanski Šhkof, dovolili 5. dan Šušnja 1841.

INF03300752

P E S M E
od

Švetnikov in od Švetniz,
v'

Ljubljanski škofiji samó v' poddrúshnizah
zhešhenih. a)

I. dan Grudna.

Od svetiga Elíga Škofa. b)

1.

T ebe, svet Elígi, milo
Danesh povsdigujemo,
Sa perpravljenou plazhilo
S' tem se navdihujemo,
De bi twoje proshnje mile
Revne naš podperale,
Tukje nam tolashbe bile,
Naš sa dobro vshigale.

a) Té pesme se snajo, kakor poprejšnine, po vših zerkvah peti, zhe njih sporain na nedeljo pride, ali pred té dni. b) Škof v' Nojon na Franzoskim.

2.

Mlad she k' boshjimu zheshenju,
Slasti Jesufnih ran,
In k' poboshnimu shivljenju
Bil od starshew napeljan.
Pridno si se tel uzhiti,
Biti premeden slatar,
Modro vsako del' sturiti
Snamnje, tron al' pak altar.

3.

H' kralju zlo je perslovelo
Snanje tvoje umnosti,
De je zhislal tvoje delo,
Tebe savol brumnosti.
Sam si bil fizer premoshen,
Kralj ti je veliko dal;
Vender si pa v' duhu vboshen,
Revnim ozhe v' njih teshav'.

4.

De bi bolj popolnim shivel,
Vsega se isdal Bogú,
Se spovesh prav sauplívo
Svojih grehov maslniku.
Slabe nosish oblazhila,
Ker slatíno vbogim dash;
Kar ostane jim kosila,
Ti v' satrenje sam imash.

5.

Se sdershish mesa in vina,
Postish se veliko dni:
To je pa samó lupina,
Ako jedra noter ni.
Torej molish bres nehanja,
V' svojih mislih brumno sbran,

Vef gorezh od svet'ga branja, a)
Sebe zhifstish dan na dan.

6.

Ti fi reshil tud' jetnike,
Sushnje fi odkupoval,
Vsmertene obsojenike
Bres plazhila pokopval.
Ti fi velik kloshter sidal
Sa menihov pol drug sto,
Mirno hisho, nunam k' pridu,
Si v' Parisu dal voljnó.

7.

Bog ti je poslal skushnjavo,
Obrezhenja vjedni strup:
Kralj je pa sposnal nastavo, b)
Prez je padlo vse na kup.
Lubi! kdo bo vse povedal,
Kar je sturil dobriga?
Vse je njemu shlo po redu
Is namena modriga.

8.

In sato so njega djali,
Sbrani, na shkofije stol,
Ker so dobro vsi sposnali,
De bo vse svestó ravnal,
Ludstva divje sadershanje
Je nevtrudeno krotíl,
Med neverne boshje snanje
Neprenehama sadil.

a) je imel pred saboju bukve odverte, de je med delami v' nje pogledoval. b) kralj Dagobert.

9.

Švet Elígi bres bojezhnost'
 Se rasdrashil je zhes ples,
Ker ni sdalo, is gorezhnost'
 Jih okregal je saref.
Pa so se ti perlaviti
 Super njega spuntali;
Glejte, greshniki serditi
 Silno smert mu shugali.

10.

Petdefet pa, v' pano djane,
 Boshja roka doletí:
Supet shalostne, skasáne
 On osdraviti hití,
Ker je gnado osdravljanja
 Milo od Bogá prejel;
Tudi s' daram prerokvanja
 Jih od hudiga otel.

11.

Serzhno, stanovitno tezhesch,
 Dokler tù med nam shivish;
Sadnizh pa Gospodu rezhesch:
 V' miru mene ispustish.
Tvoj' uzenzi, sapusheni
 Jokajo po tvoj' besed',
Mi pa, verno poduzheni,
 Pojdemo po tvojim sgled'.

12.

Švet Elígi! profi milo
 Sa kristjane per Bogú,
De dofeshemo plazhilo,
 Nam perpravljeno nebo;
De se bomo spokorili,
 Dokler tù prehivamo,

In po sdajni krätki fili
Boga s' tabo vshívamo.

Molitev.

Nashe proshnje, Bog, uslishi
V' svetiga Eligja god,
Teb' poslane v' tvoji hishi,
Miloštliw nam vedno bod'.
Oh savolj' perporozhenja
Nas od grehov milo resh',
Daj nam iti pot shivlenja
Škerbno, kakor sapovesh.

VII. dan Grudna.

Od svetiga Ambrosha Škofa, zerkveniga uženika.

1.

Oh, obudi hrepenenje
Nashih serz, o svet Ambrósh!
Sprejmi nashe pozhaſtenje
Kakor venez lepih rosh.
Tvoje ozhi naj se osrejo
Na deshelo bolezhin,
De nam s' proshnjo odneſejo
Tesho dušnih spezhenin.

2.

Dete v' zerkvi je savpilo:
Tukje je nash ſhkof, Ambrósh:

To ti je serze pobilo,
De se branish, blashni mosh.
V' Majlantu pa shkof postavljen,
Odpovesh se vsim rezhem,
Sa resnizo vmret' perpravljen,
Osnanit' jo vsim ludem.

3.

Poln gorezhnost' sa pravizo,
Neoplashen, mozhno serzhan,
Vnet sa vero, sa resnizo,
Jo vterditi, prav sheljan.
Ti ne vstrafish se zhloveka,
Se zesarja ne bojish,
In do konza svojga teka
V' boju super nje stojish.

4.

Nisi tel sa krivo vero
Svoje zerkve v' slushbo dat',
So te, rasferden' zhes mero
Tli vmoriti al' pregnat':
S' voljo vam isdam gradove,
Nive, vse to, kar imam:
Erbshine pa Jesuove
Krivovernikam ne sdam.

5.

Pa posabish rasshalenje,
Potolashish puntarje,
In postavish zlo shivlenje
Sa zesarja 'n shuntarje.
Ti sa majhne, sa velike
S' voljo nozh in dan skerbish,
Reveshe in oblastnike
Vse Bogu perporozhish.

6.

Ti si greshniga zesarja,
K' je nedolshno kri prelil,
Zhe te tudi pogovara,
Vender prav ojstro svaril:
Stran od zerkve sdazi jenjaj,
Kaj te moti krons blish?
Davida v' pokor' posnemaj,
De na novo ne greshish.

7.

Teodos se vda polori
Med ozhitnim greshniki,
Njemu so saperte duri,
Moli med spokorniki;
Tamkje joka in slihuje,
Polni sgrevanih solsá,
Se ozhitno ponishuje,
Prosi milosti Begá.

8.

Shkof od grehov ga odveshe
Le zhes osem mesizov,
Od velike dushe teshe
In od shtrafinge dolgov.
Zesar skos pobohno djanje
Dober sad pokore sda:
Shkof pa v' vezino domovanje
S' dobrim svei ga ravná.

9.

Sprosi tudi nan serzhnosti
Per Bogú, o svet Ambrósh, —
In pohlevne uženosti
Nam zhaſtívikam namnosh',
De ne bomo emahnili
V' smoti, tehi in skufhnjav',

Ampak, deb' Bogá lubili
Sa veselje na vishav'.

10.

Šprofi tudi dar krotkosti,
Lubesnive milosti,
Shlahtniga darú sladkosti,
In poterpehlivosti,
De bi, kakor ti, shiveli,
V' sveti veri poduzhèn',
In bi s' tabo bli veséli,
S' dobrim dli obloshèn'.

Mblitev.

Bog, kater ludém pomagash,
V' upane nelesa prit',
Vse resnize nan raslagash,
Vemo, kar je pray, storit':
Daj nam svet'gi pomozhníka
Nad Ambróšlam vedno jmet',
V' duhu nashiga svetníka
Po nebesih hr̄penet'.

XXII. dan Profenza.

Od svetiga Vinzenza Marternika.

Poslushajte, o křstjani,
Kar vam zhudnga povém,
'S dobriga namena sbrani
K' svetim vervaim rezhém,

Oh od svetiga Vinzenza,
Jesusoviga užhenza,
Od levita v' Šaragóf',
Ki vše martré s' voljo nos'.

2.

De bi spúhal svojo jeso
Hudi Dazján oblastník,
Ga perpnè na ojstro peso,
Deb' obupal marterník.
Ude so mu rafklenili,
Ga strashnó rasmesarili:
On pa drashi rabelne:
Mar nizh bolj ne morete?

3.

Rabelni so se vtrudili
In od marter néhali,
Pa so supet va-nj planili,
Se na novo vpéhali.
Šilno so se togotili,
Žheva in kostí odkrili:
Od veselja pak obras
Se mu sveti tisti zhaf.

4.

Dazjan vidi in verjame,
De per njemu nizh ne oprav';
Sdej ga 's ojstre pese sname,
De mu sapelivo prav':
O sakaj se seb' ne smilish,
De se v' take martré filish?
Le daruj bogovam sdaj,
Vsaj mi vashe bukve sdaj.

5.

Tvoj' obeti so nevarni
Bolj ko martré, o Dazján!

Sa posvetno meni mar ni,
 Jest bom terpel ko kristjan.
 Ker ga tere filno jesa,
 Je na postljo is shelesa
 Slo rasbeljeno ga djal,
 Tepel ga, smodil in shgal.

6.

Dazjan shkriplje od togote,
 Peni se 's serditosti,
 Vpije, tuli od slepote,
 Vprasha 's nevoshljivosti:
 Kaj pa sdej Vinzenzi pravi?
 Kaj sazhne na ti napravi?
 Smerej eno govorí,
 Ako ravno slo gorí.

7.

Bog pa v' marternika vliga,
 Svojiga miru sladkost,
 Svoljenih pehlanje vshiva
 S' svojim duham is krotkost'.
 Sdaj ga vershe v' temno jezho
 Od zhepinj strashno bodezho,
 V' klado mu raspnè nogé,
 K' njemu pa nihzhè ne sme.

8.

Angeli so perleteli,
 Njega milo troshiali,
 S' njem so boshjo hvalo peli,
 Smert mu napovedali.
 Petje in svetloba mika
 Tudi variha svetnika:
 Shivo verje v' Jesusa,
 Sdajzi se kerstiti da.

9.

Dazjan tuli nesrezheno,
V' ferzu zhuti jese mezh;
To je pa hudobnesh skdenil,
De ga martral ne bo vezh.
V' mehko postljo so ga djali,
S' rutam kri is ran pobrali; a)
Se v' nebó vesel podal. b)

10.

Truplo vrezhi pred sverino
Divji Dazjan sapové;
Potler, vrezhi v' globozhino,
Ga peljati na murjé.
Pa mu ni obšta' nobeno:
Truplo s' kamnjam oblosheno
Je nasaj perplavalо,
Brumno pokopano blo.

11.

Mi pa terpimo neradi,
Sledni krish teshko nam dé,
Godernjamo po navadi,
De tolashimo ferzé.
Premishlujte, o kristjani,
K' svetimu Vinzenzu sbrani,
Le Bogá se je on bal,
Zlo do konza vse prestal.

Molitev.

Sprosi nam, o svet Vinzenzi,
Odreshenje od dolgov,
Tam so boshjih gnad studenzi,
Sej je nam resnizhno shal.

Sprofi, de naš Bog omije
 Od dolgov, od hudobije,
 De naš smotene ludi
 K' pravi grevengi budí.

XXIII. dan Profénza.

Od Devize Marije Poroke.

1.

Od poroke tvoje peti,
 O Marija, sdaj shelim,
 Še med tvoje hlapze shteti,
 Prav ponishno veselím.
 Tvoje zhednosti posneti,
 Jesusu dopasti s' njim,
 V' tvoji svet' lubesni vmreti,
 Nesrezheno hrepením.

2.

Ker si toliko lubila
 Lubesniviga Bogá,
 Si ti shenina dobila,
 Vredna, svet'ga Joshefa.
 Si devishtvo oblubila,
 Le v' Bogá saljublena,
 V' sakon vender pervolila,
 Boshji volji vdana vfa.

3.

Kar si v' serzu ti sklenila,
 Oh devishtva zhisti zvet,

Sa kateriga plazhila
Nima rasujsdani svet,
V' to je Joshef sam pervolil,
Shenin star, pa tudi svet,
Ker je boshje sklepe molil,
Vslej tel po njih shivet.

4.

To je hotel Bog imeti,
Sarozhenje s' Joshefam,
Ker ni hotel rasodeti
Rojstva hudim angelam,
Dokler bi se dopolnila
Po oblubi ta skrivnost,
Se po svetu rasglasila
Isvelizharja svetost.

5.

Tudi, de bi bla poshtena
Pred hudobnimi ludmi,
Ne dolshena, ne svarjena,
Ne tvoj lubi Šin, ne ti.
De bi ti pomozh vmela
V' begu pred Herodesham,
Loshej sa Šinú skerbela
V' vſih teshavah tù in tam.

6.

To vaj' sveto sarozhenje
Je sam Bog navdihoval,
Vaj' sedinjeno shivlenje
S' svojo milostjo ravnal,
Dushe, k' svetimu namenu
Od Bogá odlozhene,
Vedno v' zhistimu plamenu
V' serzu sa-nj ushigane.

7.

O de b' tudi nam sakonov
Bog kaj tem' podobnih dal!
Gnado tim ludem naklónil,
V' svoj' lubesni jih ushgal!
De bi fantje in dekleta
S' zhlostjo k' poroki shli,
Sdrusheni vse svoje leta
Mirni in poboshni bli.

8.

Al' posemliski naméni
Sdaj nagibajo ludi,
De mladenizh se osheni,
Dekliza se omoshi.
Shalost is sakona svira,
Klubuvanje, jesa 'n serd;
Gnada se sbojí prepira,
In nastopi dušna smert.

Molitev.

Bog, kater si se roditi
Dal Marii na ta svet,
Nam svelizhanje daniti
Skos nje rojstva blashni zvet:
Daj she nam s' nje sarozhenjem
In s' obhajanjem godú
Tù med krishev prenesenjem
Sadobiti vezh mirú.

XXV. dan Profenza.

Od spreobernenja svetiga Pavla Apost.

1.

Savel! Savel! o sakaj
Me Jesusa preganjash?
Jenjaj ti od tega vſaj,
V' osteno se saganjash.
Lubi Savel, prav ne gresh,
Se moresh spreoberniti;
V' mesto pojdi, de tam svesh
To, kar ti je storiti.

2.

Sveti Pavel rasvetljen
Ta glaf ponishno vboga,
V' pravi veri poduzhen,
Je stopil prez na noga;
Je od Jesusa uzhil
Ozhitno v' finagogi,
Njemu vedna prizha bil
Obstal ferzhno v' nadlogi.

3.

On je med narode shel,
Vangeli pridigvaje,
In ludí v' nebo ravnal,
Resnizo sprizhevaje.
Svoje smote objokval
Je zeli zhaf shivlenja,
In sa gnade sdihoval
K' Bogu poveselenja.

Ti pa, greshnik, se sbudish
'S navajeniga spanja,
Spokoriti se shelish
Od spazheniga gnanja.

Ti poprimesh sa drevó,
In hozhesh prav oráti,
Le shiveti sa nebó,
Slovó pregrehi dati.

5.

V' grehe se nasaj podash,
Premagan od skushnjave,
Greh she smerej rad imash,
Pa ne pokore prave;
Tebi prav sa prav ni mar
Adama star'ga flezhi,
In Bogú v' prijetni dar
Se ferzhno podurezhi.

6.

Le s' jesikam zhesl Bogú
Se daneš perkupiti,
S' djanjam pa sovrashniku
Pekleniskimu flushiti:
Tó je le pokore blish,
Ti sebe sapeljavaš,
V' grehe supet hrepeniš,
Nesrezhno va-nje plavaš.

7.

Kaj pomaga tebi spovd?
Kaj sveto obhajilo?
Sam se denesh u' prepovd
V' tem zhudnimu jedilu.
Tá pokora ne veljá,
Zhe gresh nasaj v' navade,

Opravizhenja ne da,
In je bres boshje gnade.
8.

Zhe se greshnik, spokorish ,
Sapústi greshno djanje ,
Glej, de dober sklep storísh ,
Perpravljen na smagvanje .
Pròfi gnade od Bogá ,
Serzhnosti , se bojvati ,
Njega, pa ne drugija
Se moresh vedno bati .

Molitev.

Bog, kater si svet uzhil
Po Pavlovi besédi ,
In ga s' zhudeshi mezhil ,
S' njegovim lepim sgledi :
Daj se tukje greshnikam
Resnizhno spokoriti ,
Sveti raj spokornikam
Po njemu sadobiti .

V. dan Švezhána.

Od svete Agate Devize Marternize.

1.

O ti rosha nevkoshèna ,
O deviza Agata !
S' gnado boshjo poroshena ,
Pred pregreho varvana !

Luba našha pomozhníza,
Jesusova marterniza!
Bod' od naš povikfshana.

2.

Imenitne rodovine,
Tudi shlahtniga stanú,
Prav bogate korenine,
Isrozhila se Bogú.
Vjeta, de bi sapeljana
Bla od vojvoda Kvinzjána,
Od Bogá si varvana.

3.

On te dene v' sramotishe,
K' sheni vše nezhistosti,
Pa ohranish v' kushni hishi
Venez sramoshlivosti,
Ker si s' upanjem molila,
Jesusu lepo profila,
De ti svojo gnado da.

4.

Tebi jih sa úho dati
V' jesi sapové Kvinzján,
Sadnizh te na peso djati,
Naredit' veliko ran:
Pa svet Peter te osdravi,
Te tolashi, milo pravi:
Le poterpi, moja hzhí.

5.

Naga na zhepinje djana,
Po sharjavzi valjana,
V' jezho pa nasaj peljana,
Molish filno smartrana:

Bog, k' si svet mi dal studiti,
Tebe samiga lubiti,
Sprejmi mojiga duhá.

6.

Ti si se v' nebó oserla,
Lilija nesvenjena!
Po molitvi prez umerla,
V' martrah vsa prezenjena,
Ktere si voljno prestala,
Zhes hudizha se bojvala,
Zhes posemliske rezhi.

7.

Bratje! Jесusa lubimo,
To je zenjena modrost,
Vse posvetno pa studimo,
Dnar, prevsetnost in sladnost.
Glejte, Jесusu shiveti,
Sa-nj terpeti, njemu vmreti,
Tu in tamkje sveseli.

8.

O povikshana deviza!
Pròsi Jесusa sa naš,
Bodi našha pomozhníza,
Dokler mine bojni zhaf,
De premagamo skushnjave,
Prenefemo té teshave,
Kakor si storila ti.

Molitev.

Daj nam, Bog, svestó hoditi
Po stopinjah Agate,
Škos te krishe k' tebi priti,
S' gnado nam pomanjshane,

Ker si shenski omahlívi,
V' tebe vedno sauplívi
Dal ta svet premagati.

VII. dan Švezhána.

Od svete Doroteje Devize Marternize.

1.

Lepa si, o vinska terta,
Selenísh lepó spomlad,
Lepi duh gre 's tvojga verta,
Na vše kraje sladki sad.
Bolj, ko tebe obresuje,
Bolj obilni sad rodish,
Ki s' veseljem napolnuje,
Shalošt dene 's revnih hish.

2.

Lepa si katolshka zerkev,
S' marternki ozirana,
Mati boshjih gnad isvirkov, a)
Od kristjanov zhislana.
Te satírajo tirani,
In otroke ti moré;
Se narastejo kristjani,
Zlo neverni te shelé.

a) v' svetih sakramentih.

3.

Lepa si, o Doroteja,
 V' zhilstim zvetju selenish,
 Le po Jesufu te sheja,
 Le po njemu hrepenish.
 Stráshno martrana ozhitno,
 Serzhno Jesusa sposnash,
 Vše molike stanovitno
 Stúdish, in se njim ne vdash.

4.

En mladenizh pokasheni
 Rezhe k' smert' peljan' deviz':
 'S paradisha poshli meni
 Šemkje sadja in zvetliz.
 Drugi dan f' mu jih poslala,
 De se je mozhnó savsel,
 S' tem mu vero v' ferzu vshgalá,
 De jo je zlo na-se vsel.

5.

Tudi nam daj, Doroteja,
 Sadja kaj in kaj zvetliz, a)
 Tlazhi naf pregreh odeja,
 Sadolshenja in krivíz;
 Omahlíve kakor veja,
 Mòzhno vrafhene slabost',
 Naf po Bógu vender sheja,
 Po nesmerjeni sladkost'.

6.

Spròsi nam, deviza, gnado,
 De naf krishi vefelé,
 Ktere Bog nam tù naklada
 Poterediti nam ferzé,

a) boshje gnade in zhafnih dobrov.

De bo sveto hrepenenje,
Nashih dush edina slast,
Nam saterlo poshelenje,
In perneshlo vezhno zhaſt.

Molitev.

O Gospod! naj ta deviza
Sprósi odpuschenje nam,
Doroteja marterniza,
Pomozhniza tu in tam,
Tebi vselej dopadlíva
Savolj' svete zhilsti,
Šerzhna in nepremagliva
V' sveti stanovitnosti.

XIV. dan Švezhána.

Od svetiga Valentina maſhnika marter-nika.

1.

Bod' posdravljen na vihavi,
Lub' Patron, svet Valentin,
Kamor pridemo v' teshavi
Savolj' zhafnih bolezhin.
Ti nam, pomozhnik, osdravi
Bolno dusho in telo,
De Bogá v' lubesni pravi
S' hvalo lúbimo sveſtó.

2.

Rakor judje so sheleli
'S Babilonske lushnosti,
Niso jedli, niso pili
Savolj' svoje shalosti:
Tak' fi tudi ti hrepenil,
Vedno gorel od sheljá,
De bi s' Jesusam se sklenil,
Tamkje vezhno vshival ga.

3.

Şvojo krí fi dal s' veseljam,
De bi shivel s' Jesusam
Med isvoljenim kardelam,
Kjer ni vezh lozhite tam.
Ti oserash fe v' nebesa,
Gori bolj' ko tu shivish,
Dusho ti, namest' telefa,
Sdihováje oskerbish.

4.

Od lubesni té navdahnjén
Şerzhno Jesusa sposnash,
Pa popaden, v' jezho pahnjen,
Se v' terpljenje rad podash.
Ti postavljen pred zefarja, a)
Şveto vero ga uzhish,
Jn se mesta poglavarja,
Sapelivza, ne bojish.

5.

Ta te sdajzi tepsti rezhe,
Sadnjizh pak ob glavo djat',
Tvoja krí na semljo tezhe,
Pa se ne shelí smashvat'.

O deb' tvoji svet' ostanki
 Naf na semlji tolashil',
De bi vfi per sodbi tanki
 Boshjo milost sadobil'.

6.

Tisto vero sdaj imamo,
 Ro so jo svetniki jmél',
Ali pa lubiti snamo,
 De bi radi kaj terpel'?
Od lubesni vfi gorezhi,
 So sheleli kmalo vñret':
Mi od mlazhnosti bojezhi
 Dolgo hozhemo shivet'.

7.

Vé pak, o dushize moje,
 Brumno sbrane na ta kraj,
Djane med sovrashne roje,
 Ki vam branijo v' svet raj:
Le profite sauplivó,
 Klizhite ga na pomozh,
De vas s' sdravjem lubesnivo,
 Vashe dushe s' gnado mozhh'.

8.

On je obiskal jetníke,
 Milo stregel ranjenim,
Lubil svete marternike,
 In se perporozhil jim:
Tud' vi vsmiljeni bodite
 Proti tim, k' so kaj bolní,
Bratam s' voljo postresite,
 Savolj' Jesusa dolshní.

Molitev.

Daj nam, o Gospod, od slega,
Kar bi snale naš sadet',
Biti reshenim od vsega,
Kar nam shkoduje na svet';
Oh na proshnjo Valentina,
Vsmiljeniga mašhnika,
De bo imela ta dershina
Dushni sad od prasnika.

XXV. dan Švezhána.

Od svete Valburge Devize.

I.

Bod' posdravljena, Valburga,
Sdaj od naš 's vše mozhí,
Polna slave tū na svetu,
O Riharda kralja hzhi!
V' svet' lubesni vshgana,
Sa pomozh nam dana:
Oh, osrì se sdaj na naš,
Nam pokash' svoj svet obras.

2.

Tvoja hisha je svetishe,
Hisha boshje milosti,
Vashe serza pak ognjishe
Vraſhene poboshnosti.

Ozhe svet in brata a)
Sveti raj imata;
Pošvezhena tudi ti
Nam k' poboshni varnosti.

3.

Ti si bla od nun srejena,
Od duhá navdahnjena,
Si postala 's med njih ena,
V' Bógu nepremaknjena;
Njemu si flushila,
Sebe pokorila,
Shenina vše svoje dni
Ishesh, polna tih skerbi.

4.

Tvoje proshnje so ognjene,
Govorjenje is modrost',
In pred tabo nima zene,
Kar ne pelje te k' svetost',
Lepi tvoji sgledi
V' djanju in besédi
Tebe abtašhzo storé,
In te svolijo festré.

5.

Ker si Jesufa lubila,
Svojih nun poboshni sbor,
Si popolnim posabilia
Svojiga ozheta dvor,
Namešt bogatiye,
Grosne lepotije
V' pokorjenju sladki krish
In v' sladzhizah mir dobish.

a) f. Unibald in f. Vilibald.

6.

Tvoja vera svet premaga
V' vfh posemliskih rezhéh,
Tvoja smert je torej draga
Per Bogú in per ludéh;
Sa devishko zvetje
Jmash nebeskko petje ;
Kamor Jagnje gre , ti gresh ,
Sa teshavni boj ne vesh.

7.

O Valburga ! ti nam spròsi
Sdaj poboshniga duhá ,
S' gnadam revne naš poròsi ,
Sadoblenim od Bogá ,
De po tih teshavah
V' svoljenih dishavah
Se s taboj veselimo ,
Kar ponishno shelimo.

Molitev.

Škos Valburgino molitev
Daj nam milo , vezhni Bog
Sdaj od hudiga reshitev ,
In od grehovih nadlog ,
Ker se té devize ,
Svoje pomozhnize ,
Tu veselimo godú ,
De k' nji pridemo domú .

III. dan Šúfhiza.

Od svete Kunigunde Zesarize.

1.

Kristjan, od kod to svira,
De le mehkó shivísh?
Skufhnjava te spodvera,
Podere vsaki pish?
De nimash nizh ferzhnosti,
Sam sebe satajíť,
Po svoljenih modrosti
Sa Jesusam hodit'.

2.

Poglej, kaj je storila
Patrona svoljena?
K' je Kunigunda bila
Deviza vterjena.
Bogú je oblubila
V' devishtvu prav shivet',
V' sakonu ohranila
Svestó svoj blashni zvet.

3.

Savíd jo salesuje
Savíd nje zhistrosti,
Nedolshno obrekuje,
Dolshí nesframnosti,
Glej, lemeshi gorezhi, a)
Po njih nedolshna gré,

a) Takrat je bila ta navada, nesprizhlive pergodbe s' boshjo sodbo rasodeti in svediti, kakor se je nad

In ogenj ta pezhezhi
Nje nògam nizh ne dé.

4.

V' lubesni vfa se vname,
V' Bogá samishljena,
Voljnó svoj krish usame,
Mogozhno zhislana,
Postane zesariza,
Ponishniga serzá
Je vedna pomozhniza
Vfih revnih in zerkvá.

5.

Veliko let shivela
S' prelubim Hainriham
Je shaloftna 'n vesela
Vef zhaf s'edinjenjam.
Po smerti Hainrihovi
V' samoto se podá,
V' lubesni Jesusovi
Slovó tem svetu da,

6.

In dene oblazhilo
Zesarfsko vfe na stran,

sveto Kunigundo spolnilo. Zerkev takih boshjih sodbá ni poterdila, ker s' tím Boga skufha, glaf marfska teriga shkofa se je povsdignil zhes-nje, in papesh Štefan V. jih je savergel. Ref, terdna, nepremakljiva vera in pravo otrozhje saupanje do nefkonzhno lubesniviga Bogá, ste dve roki, s' katerim se Bog vsegamogozhni 's nebef potegniti samore. To pa je bilo vender prav modro in lubesnive matere katolfske zerkve vredno, de je ona té boshje sodbe vishala, s' svojimi shegni in shegami obdala, le v' zerkvah dovolila, ker je priliko imela, všakimu nedolshno obdolshenimu, kakor si bodi, na pomozh priti.

Са везено повразило
 Се в' клоштер Бóгу хран'. —
Кар је свој тек конжала,
 Је двакрат штер сто лет,
Се к' Јесуу подала,
 С' нјим векомеј шивет.

7.

Poglej to zesarizo,
Ponishnost' njene shar,
To vterjeno devizo,
Shivlenje nje prevdar',
De svésh, od kod to svira,
De ti mehkó shivísh,
Škushnjava te spodvera,
Podere vsaki pišh,

8.

De nimash té serzhnosti,
 Şam tebe satajít',
Po svoljenih modrosti
 Sa Jesusam hodít':
Od mehkiga shivlenja,
 Od tvoje mlazhnosti,
Od molitve studenja,
 Od nesaúpnosti.

Molitev.

O Bog! ti nam dodéli,
De Kunigunda bo
Na nashi rajshi zeli
Pomágala 'v' nebo.
She tukje je lubila
Resnizhne reveshe:
De bo she tam profila
Sa revne greshnike.

XVII. dan Šúfhiza.

Od svete Jederti Devize.

1.

Pojmo, lubi, s' serzhnim sheljam
Hvalo sveti Jederti,
Zhe ji hozhemo s' veseljam
Slavo 'n zhaſt ponavljati,
Ker is boshjiga pokliza
Je nevesta in deviza
Jesusova bla.

2.

Sveta zhistrof, lepa zhednost!
Kdo jo hvali 'n zhisla sdaj?
Ta isvira 's svete vednost',
'S boshije mozhi vselej.
Tim samó je v' serzu snana,
Kterim je od sgorej dana
Ta nebefhka flja.

3.

Sveta Jedert je sposnala,
Koliko to v' sebi jma,
Lubim Jesusu se sdala,
Shelno in popolnima;
Je premagala skushnjave,
Hudiga svetá smotnjave,
Vse sovrashnike.

4.

Lep, bogat gospod je snubil
Njo Bogú salubljeno,

Ozhe mu je tud' obljudil
Dati hzherko lubljeno.
Hzhi mogozhniga Pipína a)
Je premagala lovino,
Svoje drashnike.

5.

Jest sim she se sarozhila
Svojim lubim Jesufu,
Dusho in telo srozhila,
Vselej svesta Shéninu.
Vsi na to per misi zeli
Šo se s' starishi savyzeli
Zhes nje svét namén.

6.

Jedert se je pa podala
V' kloshter po Pipínov' smert,
S' materjo se posvezhvala,
Tolashila boshji serd.
Ojstra v' postu in molzhezha,
Je v' molitvi prav gorezha,
Modro vše prezén'.

7.

Nune je lepo vodila
Gospa-mati svoljena,
V' vseh rezheh isgled jím bila,
V' flushbo vsem perpravljenja;
Vedno zhuje zhes shivlenje,
In skerbí sa poduzhenje,
Mlada med sestrám.

8.

Trideset in dve let stara,
K' Jesufu povabljena, b)

a) Pipín od Landen, pervi dvornik per kraljih v' Austrasi.

b) v' letu 659.

She shiveti nizh ne mara,
Sa nebo perpravljena.
Dusha ta je dosorila,
Vse dolshnosti dopolnila
V' djanju in s' sheljam.

9.

Oh, uzhite se sestrise
Sramoshlivu misliti,
Po isgledu te devize
Stan devishki zhiflati;
S' pridnim delam se motite,
Slabe drushbe se ognite,
In pijanosti.

10.

Sveta Jedert! ti pa profi
Sa vse k' tebi sdrushene,
S' boshjo gnado naš porosi,
K' takim greham skushane;
Tvoja proshnja naj pomaga,
De bo našha dusha draga
Polna zhifnosti.

Molitev.

Bog! po proshnji te devize
In po saflushenju nje
Nam pokashi pot resnize,
In operi nam ferze,
De se bomo veselili
Po ti vojski, po ti fili
S' sveto Jedertjo.

XXIV. dan Šúfhiza.

Od svetiga Gabriela Arhangela.

1.

Posdravljen, visoko zhefhèn,
O Gabriel, bodi ti sdaj,
Le v' Bógu ti rasveselèn,
Perferzhno, Patron, naš poglej,
Ti polni boshje mozhi.

2.

Ti vojvoda angel'skih trum!
Poboshnih mogozhni vojshak!
Pred tabo hudobniga shum,
Svijazha savershenih spak
Gre v' kehe vezhne nozhi.

3.

Ti vrata Danielu odprèsh,
De vidi prihodne rezhi,
Šerzé mu v' teshavi podprèsh,
V' kateri na dvoru tizhi
Savoljo boshje zhafti.

4.

Vesel Zahariju fi dal
Med straham oblubo finú,
Kadilo k' je v' tempelnu shgal,
Je mutast se vernil domú
Ker tebi verval on ni.

5.

Pa kaj bomo peli she vezh?
Sapojmo vesel' osnanil',

De pojde stran shalostni mezh,
Veselje pa bo nastopil',
In, kar naš frezhne storí.

6.

Pod štрафingam greha satert',
Smo dolgo bres upanja bli,
Vsé v' pekel rasdrashena smert
Je gnala, kjer vezhno gorí,
Po varhu vše hrepení.

7.

Bog sam osdravilo nasná,
Po tebi ga svetu osnan',
Devizi in materi da
Na snanje veseli ta dan:
Pa var', de satan ne své.

8.

Ko blisk se skos megle safvet',
In nashe ozhi rasfvetli',
Takó je tvoj prihod na fvel,
Narode vše rasveseli',
Budí nekdajne sheljé.

9.

Sagleda te star' sapelivz,
Hudobno ga tere savid,
In sdajzi sposna nevoshlivz,
De bode to k' nashimu prid':
Pa v' Nazaret tebi ne vbran'.

10.

K' devizi na naglima gresh,
K' devizi vših drujih deviz,
Povelje nebeshko povesh
Ti deklizi, verni resniz',
Bogú popolnima vdán'.

11.

Prelubi! kaj hozhemo pet'
Od semlje potroshtane ref?
Al' pa od devize na svet',
Obsenzhene 's svetih nebef,
Sdaj polne gnad in dobro?

12.

Al' pa bi, o Gabriel svet,
Sdaj tebe perserzhno zhaſtil',
Ker ti fi pernesel na svet,
Kar vezhno naſ bo tolashil',
Reshenje grefhnih ſiro.

13.

O Gabriel! bodi ti zhaſt,
Kater fi pernesel miru,
Nar pervi osnanil oblaſt,
Vefelje in krono daru a)
Zhes zeno vidnih rezhi.

Molitev.

O Bog! ki fi nam vefelit'
Se dal Gabriela godu,
She daj nam po smerti dobit'
V' nebefih vefelja 'n miru,
Na semlji varſto 'n pomozh.

a) nam ſuſhniim, ſhaloſtuim je osnanil oblaſt, vefelje in nar vezhi dar nebefhkiga Ozheta.

XXVII. dan Maliga travna.

Od svetiga Peregrína Servíta. a)

1.

Lubi verni Jesufovi,
Sbrani v pravi andohti!
Pridite v' lubesni novi,
Od Bogá navdahnjeni:
Prasnik svet'ga Peregrína
Mi s' zhaſtjó obhajamo,
Se 's poboshniga spomina
V' varſtvo njemu sdajamo.

2.

O pomagaj meni peti
Tvojo zhaſt, svet Peregrín,
In spokorno hrepeneti
Po isgledu tvojh stopínj.
Sleden kaj teshave nófi,
Kar ga pezhe al' bolí,
Zhe te sauplívo prófi,
Tvoja proſhnja naj spodi.

3.

Sam si zhutil svoje smote,
Kakorſhne mladoſt rodí;
Bog pa polni vše dobrote
Tebe v' njih sapuſtil ni.
Sgrevano jih obſhalujefh,
Svojih ſols ne ſaderſhifh,

Se poboljšhat' ne framujesh,
In se vredno spokorish.

4.

Švet Filip, krotak ne jesen,
'S mesta pak od tebe sgnan, a)
Te objame is lubesni,
De she ti si v' nji ushgan,
In Marija, boshja mati,
Sdaj od tebe sproshena,
Rezhe v' drushbo se podati,
Od svetá odlozheno.

5.

'S mesta Forli v' mesto Sjeno
K' tem namenu se podash,
In shivljenja pravo zeno,
Milo rasvetljèn, sposnash.
Švoje truplo si satéral,
Tega ne opustil vezh,
Šebi 'n svetu oduméral,
Od lubesni ves gorezh.

6.

Terpel si poterpeshliv
Bolezhine nozh in dan,
Druge troshtal lubesnivo,
Job od ludstva imenvan,
Zhe so tebe obiskali,
V' tvoj' teshavi milvali,

- a) S. Filip Benizi, od papesha poslan, puntarje v' Forli potolashiti, je bil is mesia framotno sgnan od puntarjev, med katerim je bil Peregrin; ali Filipova krotkost ga je tako v' ferze vshgala, de je sa njim tekel, ga sa samero profil, odpuschanje dosegel in v' kloshter shel.

Gnado boshjo so sposnali,
Te ozhitno zhislali.

7.

Savol raka so sklenili
Nogo teb' odshagati,
Pa si v' ti nadloshni fili
K' britki martri lesel ti.
Bog je sproshen teb' sazelil
Rano v' spanj' s' zhudeshem,
Tebe 'n druge rasveselil,
In navdal s' saupanjem.

8.

Peregrin naš serzhno vabi
Se truditi sa nebó,
Kadar naš skushnjava sgrabi,
Nam pa Bog pomagal bo.
Tvoja slava je velika
Tu med nami, svet Patron,
Naš pa vender nar bolj mika
Tvoja zhaſt na vezhnim tron. a)

9.

O pomagaj nam tje priti,
Kjer se frezhero veselish,
Spröfi nam se spokoriti,
Sanizhvati revni blish.
Ti osdravi nam bolesni,
Kogarkolj she kaj bolí,
De poterjen v' svet' lubesni,
Vsak potrebno sadobi.

a) Peregrin rojen v' letu 1265, vmerel v' letu 1345,
posvezhen od papesha Benedikta XIII. v' letu 1725.

10.

Verni! pridite s' veseljam
K' Peregrinu sem na Berd,
Sdrusheni s' poboshnim sheljam,
Vtolashite boshji ferd.
Tùkje Peregrín pozhiva,
Zhudno kashe svojo mozh,
Gòri vezhno zhaft ushiva,
Vender naf s' dobrotam mózh'

11.

Tebi se perporozhití,
O Marija, v' sols dolin',
Shelimo te pozhaftiti,
Kakor sveti Peregrín,
De sbudí se milost' tvoja,
In nam pride na pomozh,
De is truda tega boja
Se nam vezhni dan napozh'.

Molitev.

Daj nam, Bog, sveštó lubiti
Jesufa in angela,
Se s' Marijo veseliti
Tvojga svet'ga sdrushenja.
Peregrinu v' tem shivlenju
Si jih sa tovarshe dal,
Daj jih nam po hrepenenju
Najti v' hishi vsih dishav.

I. dan Velkiga travna.

Od svetih Apostelnov Filipa in Jakoba.

1.

O sapojte na vishavo
Dvema apostelnama zhaſt,
Nju svelizhanja blifhavo,
Nju veselje, nju oblaſt,
K' ita sa Jesusam hodila,
Sveto vero pridgvala,
De bi ſhe ſa naſ profila,
Naſ pred grehi varvala.

2.

Sakon Filipu ne vbrani a)
Sveto pismo vedno brat,
Še ſ' preroki dobro snani,
Jesusu is njih sposnat';
Torej ſe je on perdrushil
Po poklizu k' Jesusu,
Njega verno rad posluſhal,
In ſa njim gorezhe ſhel.

3.

Šhe ozheta pokopati
Hozhe, ko berēmo, potler prit';
Jesus mu veli oſtati,
Drugim flushbo prepuſlit'.

a) Svet Filip je imel ſhter svete hzhere; dve ſte ſe v sakonfkimu, dve pa v' deviſhkimu ſtanu poſvětile.

Dobre so telefne dela,
Saflushivne per Bogú:
Hoja s' Jesusam nashela
Bo pa vezh zhastí 'n mirú.

4.

Jesuf je Filipa lubil,
To mu je na snanje dal,
Kadar je menoshzo lubo
Zhudno pokrepzhal v' pushav'.
Filip! kadar vidish mene,
Ti Ozheta v' meni glej,
Moje dela so sturjene
V' meni od Ozheta sdaj. a)

5.

Filip gre na dalne kraje
Vero v' Jesusa uzhit,
Hodi, moli pridigvaje,
Ves sheljan she kri prelit'.
Dolgo zhasa se je trudil,
Blis devet deseti let;
K' veri Frígjane obudil,
Glej besede blashni zvet.

6.

Filip martran pa sa vero,
Serzhno vmerje in vesel,
Se 's nebes na naf osera,
Rad bi k' sebi naf usel.
Teodosju se perkashe,
V' hude vojske terdi dan,
Ga v' molitvi potolashi,
In mu frezhni s-hod osnan'.

a) Joan. XIV. 9, 10.

7.

Šveti Jakob! bod' posdravljen,
Ti pravizhen imenvan,
Sin Alfeja! ves perpravljen
Bit' apostel nam poslan.
Daj, de vsak ti vredno poje
Slavo tū saflusheno,
In prevdar' shivlenje twoje
Dosti let poskusheno.

8.

Šhkof si bil v' Jerusalemu
Zlo devet in dvajset let,
Delal, pridigval si v' njemu
Super sapelivi svet.
Bil si vterjene svetosti,
Prav spokorniga duhá,
Nosil butaro v' krotkosti
Is lubesni do Bogá.

9.

Vedno si se v' tresnost' pravi
Vina sdershal in shivál',
Nisi nosil nizh na glavi,
Bos si hodil med derhál.
V' plajshu 'n suknji sanizhlivi
Svoje truplo pokorish,
No v' molitvi lubesnivi
Neprenehama gorish.

10.

Šmert je bila ko shivlenje,
V' svet' poterpeshlivosti,
Le po Bógu hrepenenje
V' vrašheni ponishnosti.
So na tempel te peljali,
De bi Jésusa tajíl,

Doli vergli, pobijali,
Dokler si, o Jakob, shiv.

11.

Ti pa v' veri stanoviten,
Sopernikam odpuftish,
Prav' pastir in shkof slaviten,
Sa-nje mólish in saspish.
Tvoja dusha sdaj pozhiva,
In se v' Bógu veselí,
S' svojo proshnjo naš pokriva,
Vernim sveti raj shelí.

12.

De bi vere vše dolshnosti,
Kakor sta jih tud' vidva,
Dopolnili mi 's serzhnosti,
Ktera svira is Boga,
Nam sprosítá, o patrona,
De naš gnada porosí,
Ker naš mika vezhna krona
Vše sladkosti in zhaſtí.

Molitev.

Daj nam, Bog ti, po isgledi
Švet'ga Flipa 'n Jakoba
Prav shivet' po tvoj' besédi,
Kakor sta storila oba,
Ker smo nju godú veséli
Let' sa letam osorej,
De bi sad per njima sheli,
Truda sad na vekomej.

X. dan Velkiga travna.

Od svetiga Isidora kmeta.

1.

Poſluhajte, lubi kmetje,
Kaj od svojiga ſtanú;
Kmet lahkó poboshen, ſvet je,
Prav veſel in połn mirú.

2.

Kmeta ſtan je hvale vreden,
Zhe je tudi sanizhvan;
Njega potrebuje sleden
Kralj, gospod in modrijan.

3.

Kmet lahko v' nebesa pride,
Vſe ſavol Boga ſturi,
Greham vſaki dan odide,
In ſe ſ' delam pokorí.

4.

Ta ſvetník ozhitno kashe,
De je to mogozhe 'n ref;
Šliſhi vſe pertoshbe vashe,
Jih pomanjsha is nebef.

5.

Poſluhajte, lubi sbrani,
Kar od njega vam povem,
De bi v' boshjo voljo vdani,
Prifhli k' Jefetu po tému.

6.

Isidor ni hodil v' ſholo,
Torej tud' ni bil uzhén,

Svedel je pa boshjo voljo,
V' prav' poboshnosti srejèn.

7.

Per premoshni mu grajs'hjakú
Slushil je vše svoje dni,
Prasneval nedeljo všako,
Boshje flushbe smudil ni

8.

Svoje dela vše je stóril
Is lubesni do Bogá,
De bi v' sebi greh samóril,
In sheljé hudobniga.

9.

Rad je in poboshno mòlil,
V' delu priden, nesašpan,
In gošpod mu je pervažil,
K' maschi iti sledni dan.

10.

Ima rad teshavne dela,
Per katerih se spotí,
Dušha, v' Bógu prav vesela,
Spazheno meſo vkrotí.

11.

Klel in tepel ni shivine,
Le krotkó je s' njo ravnal,
In duha na visozhine
Delama povsdigeval.

12.

Slifi rèzhi nevoshlive
Smerej móli, dela ne:
Vender so njegove nive
Spridama obdelane.

13.

Vsakimu je dal na snanje
Dobro voljo, dušni prid,
Je poterpel sabavlanje,
Spazhenih ludí savid.

14.

On je slednimu postrezhi
Bil perpravljen in volján,
Mu pomagal v' sledni rézhi,
Naj bo revesh al' bolán.

15.

Shivel s' svojo brumno sheno
Prav poboshno, kakor gre,
In lubesen rasvetljeno
Vshigal v' nji od dné do dné.

16.

Lubi, kakor svojo dušho,
Hlapiza sastopniga; a)
Prav ne dela, kdor ispusha
Ga od sebe vbogiga.

17.

To povelje boshje spolni
Isidorjovi gospod;
Ker je bil sveštobe polni
Ga ni pustil vezh od tod.

18.

Kadar se pa smert perblisha,
Se jo Isidor ne vstrash',
Mirno gre v nebeshko hisho,
In se v' Bógu potolash'.

a) Sirah VII. 23.

19.

Filip kralj je v' Španji sbolel,
Vsi so she obúpali,
Isidorja si je svolil,
Po svetinje so mu shli.

20.

Kadar tje ga pernesejo,
Kralja mersliza pustí,
Vredno hvalo mu dajejo,
Kralj hvaleshen ga zhasti.

21.

Sdaj pa veste, lubi kmetje,
Kaj je vselej vam storit',
Kje de najdete savetje,
Svojga dela vezhni prid?

22.

Obdelujte semljo revno,
Rodovitno sa osat,
Pa shivíte tud' pohlevno
Sa terpljenja blashni sad.

23.

Zhe vas tudi svet permora
Delati sa sdajni stan,
Po isgledu Isidora
S' delam posvezhujte dan.

Molitev.

Po tem trudu in terplenju
Sprósi nam, svet Isidor,
De po ferzhnim hrepenenju
Se nam vezhna luzh sasor.

XIV. dan Velkiga travna.

Od svetiga Joba Patrijarha.

1.

Sdaj od Joba poslughajte,
Od poterpeshlivosti,
Stega boshjo zhaſt sposnajte,
Štese boshje milosti:
Job je vſe voljnó prestal,
Se je v' boshjo voljo vdal:
Sato ga daneſ hvalim,
Zhe tudi le po malim.

2.

Šveti Job je bil premoshen,
Je imel velik' blagá,
Pa per temu vef poboshen,
Lubil samiga Bogá.
Revesham je rad dajal,
Vſim pomagal is teshav,
Savol Bogá se vſmilil,
In zhakal na plazhilo.

3.

Mir je delal med rojaki
Prav mogozhen, kakor kralj,
Njega so per sodbi vſaki
Vojvoda imenoval',
Vſi se nanj osérali,
Njemu hitro jenali,
Oblezhenmu s' pravizo
In varihu s' defnizo.

4.

Job pak ima v' svoji frezhi
Sedem finov, hzhere tri,
Premoshenje pa nar vezhi
Ga slavitniga storí;
Je shivine tolko jmel,
De b' jo komej ti preshtel:
Pa v' fredi tega kupa
Le na Bogá saúpa.

5.

Şatan Jobu vse pobere
Blago s' ognjem, s' ropari,
Hisho mu vihar podere,
In otroke pomorí:
Job se vershe sdaj na tla,
Mol' Boga mogozhniga,
Ime Gospoda hvali,
Ga s' shnabli nizh ne shali.

6.

Şatan te od nog do glave
S' hudo bolezhino vdar',
De na teb' ni koshe sdrave,
Turi 'n bule so tvoj dar.
Shena te sabavlja zlo,
De ti je do serza shlo;
Pa pravish: Poterpímo,
Bogú se podversímo.

7.

Tvoj' prijatli so sklenili,
De te po pravizi Bog
Tepe 'n pokorí v' ti fili,
Ne odreshi 's tih nadlog:
Kak hinaviz moresh bit',
Kak napuhnjesh pa perkrit';

Le greshnike shtrafuje,
Jih tepe, saframuje.

8.

Zhe smo dobro rad' sprejeli
Od gospoda, si ti djal,
O sakaj bi pa ne vseli
Hudih bolezhin, teshav?
To sim slishal in verjel,
De, kater je dal, bo vsel;
Sato ga sdaj molimo,
Se njemu podversimo.

9.

Polni bul na gnoj se vershesf,
V' serbezhizi ves gorish,
Gnoj in zherve's sebe stershesf,
Kaj le 's tega bo, skerbish,
Od prijatlov sapushen,
Krivo sojen, obdolshen,
V' molitvi pa sdiujesf,
In sebe ozhibujesf.

10.

Ti pa terdish, de shtrafuje
Bog pravizhne 'n greshnike,
Perve, de jih ozhibuje,
Slasti pa spokornike;
Greshnike pa pokori,
Terdovratne zlo vmori,
To dela Bog previdno
Na skrivnim in ozhitno.

11.

Bog da tebi sprizhevanje,
De si prav govoril vse,
Pa prijatlam da na snanje
Njih sodbe popazhene;

Vender pa jim odpustí,
Ker si mòlil sa-nje ti,
Od njih popred rasshaljen,
Si potolashen, hvaljen.

12.

Bog pa tebi vse poverne,
Vsega dvakrat ti namnosh',
Milostljiv se k' teb' oberne,
De si sdrav in velik mosh.
On je tebi dal na nov'
Hzhere tri, sedem finov,
Sasadil tebi frezho,
Med drujiim teb' zvetezho.

13.

Vaf pa profim, lubesnivi,
Ohraníte té rezhí;
Bódite poterpeshlivi,
To vam Jesuf isrozhí;
Glejte Joba svetiga,
Prav poterpeshliviga:
Saref krotkí bodíte,
Si dushe ohraníte.

14.

Pròfi, sveti Job, sa sbrane
V' temu svetimu kardel',
She s' nadlogam obteshane
V' taki shalostni deshel',
De v' poterpeshlivosti,
V' pravi sauplivosti
Se vsdignemo 's telefa
V' perpravljenie nebesa.

Molitev.

Bog, kater si nam dodelil
 Sad poterpeshlivosti,
 Daj nam per teshavnim delu
 Gnado stanovitnosti:
 Saflushenje Jobovo
 Naj per tebi sprófi to,
 De vsak po njem dozeshe
 Reshenje 's sledne teshe.

XI. dan Velkiga travna.**Od svetiga Sigismunda Kralja Mart.**

1.

Od kralja Sigismunda a)
 Vam hozhem sdaj sapet',
 Od marternikov uda,
 Katerim je pershtet,
 De vsak Boga sahvali,
 K' se bote sem s-hajali.

2.

Od perve svoje shene
 Je Šigerika jmel;
 Po smerti Amalberge
 Je s' drugo v' sakon shel,
 S' hudobno 'n rasferdeno,
 K' mashvanju isrejeno.

a) Kralj v' Burgundji.

3.

Al' mázhaha zhertila
Je pásterka mozhnó,
K' mashvanju se budila
Skrivaj, samó sa to,
Ker on se je sameril
Nji v' nekimu prepiru.

4.

Podpiha Sigismunda,
Takó mu govorí,
De Sigerik se punta,
In ozhe ga vmorí;
Natihama je storil,
Pa vest mozhnó podkuril.

5.

Sdaj kralj zhes to shaluje,
Sa odpushenje próf,
K' Bogú serzhnó sdihuje,
Vse krishe s' voljo nót;
Le tù shelí terpeti,
Namest na unim sveti.

6.

Glej, Bog je njega vflishal,
Sovrashnik ga je vjel,
Saperl v' terdo hisho,
In mu shivlenje vsel:
Pa tud' njegova shena
S' otrozi je vmorjena.

7.

Tako storiti more,
Kater se pregreshí,
De najde sad pokore,
Boga naj se dershí,

Naj joka in shaluje,
Po milost' naj sdihuje.

8.

Pokora je storila,
De je svetník postal,
In s' zhudeshi terdila,
De je storjena prav;
Pokore vše grenkosti
Še spremine v' sladkosti.

9.

Spokori svoje grehe,
Kristjan, dokler shivish,
Še vari vezhne kehe
In studi greshni blish,
Solsé perferzhno tòzhi,
Še Sigismundu sròzhi.

Molitev.

O daj se nam vterditi
V' lubesni twoji, Bog,
Daj greha se snebiti
In grehovih nadlog;
Naj sprófi nam shivlenje
Patrona saflushenje.

XXIV. dan Velkiga travna.

Od svetiga Servola Marternika.

1.

Moja dusha hrepení,
Sveti Šervol, te zhasiti,

Teb' na vezhno se daní,
In ne néha se jaſniti
Tam v' nebeſhki ozhetnjav'
V' fred' odmenjenih dishav.

2.

Dvanajſt let ſi star in grefh
'S mesta v' najdeno puſhavo, a)
Tamkje molish, malo jefh,
Delash ſhe pokoro pravo,
O ti Janesov verſtník,
Kter je imenovan kerſtník.

3.

V' hiſho pak ozhetovo
Sopet ſe naſaj podaſh,
Soper ſhego ſvétovo
Vſim iſglede lepe daſh,
Ti jmenitniga rodú,
Pa poňiſhniga ſtanú.

4.

Bog je tebi gnado dal,
Mnoge zhudeshe storiti,
De bi tega, ki je ſpal,
'S greha mogel predramiti;
Serzhno Jefuſa ſpoſnaſh,
In ſa vero duſho daſh.

5.

Mefni poglavar Juníl,
K' je ſovrashni bil kristjanam,
Te oboſod', de ſo te vbil'
Pod zefarjam Numerjanam; b)

a) is Terſta v' berlog, ki ſe ſhe ſdaj ſvetiga Servola imenuje. — b) Zefar Numerjan je bil krotak, ni rekel vernih moriti; pa, ko zefar, ni léta doſhivel.

Bres povelja to storí,
De prelijе tvojo kri.

6:

Moja dusha te zhaſtí,
Šveti Šervol, s' brumnim shèljam,
Kmalo s' tabo bit' shelí
Med isvoljenim kardelam,
Kjer se vezhno veselish,
Od terpljenja se hladish.

7.

Var' naſ kushniga svetá,
Vſe sladnosti nam perſtúdi,
V' naſ poboshniga duhá
Pokorjenja vedno búdi.
To te daneſ profimo
V' meſt' slabosti polnimu.

Molitev.

Dar pokore, Bog, nam daj,
Dar soſá zhes naſhe grehe,
De odidemo vſelej
Štrashnim ognju vezhne kehe
Vſi na proſhnjo Šervola
Pomozhnička ſvojiga.

XXVI dan Roshniga zvéta.

Od ſvetiga Janesa in Pavla Marternikov.

1.

Rasflavljená ſvetníka,
Švet Janes in ſvet Pavl,

Sdaj našha pomozhnička
V' saflusheni blishav'
Velika je vaj' zena
V' nebesih per Bogú,
Sprošita nam vremena
In vestrniga mirú.

2.

O lubesniva brata!
Poboshniga duha,
Premoshna in bogata,
Pa lúbita Bogá,
In svoje premoshenje,
Poverbano blagó, a)
Šta v' reveshev shivlenje
Rasdala prav ferzhnó.

3.

Vi dva se nista vdala,
K' Juljánu v' slushbo it',
Šta raj samá ostala,
Ko vero satajit'.
Terènzi napovedal
Je vama filno smert,
Pa po svetnikov sgledu
Plashí vaj boshji serd.

4.

Terènzi! oh molikov
Nikdar ne móliva,
V' terplenje raj veliko
Vesela pojdeva;
Shivlenje to nesrezhno
Ti nama sdaj konzhash,

a) po Konštanzji Izheri zesarja Konštantina.

Pa s' tem veselje vezhno
V' nebesih nama dash.

5.

Terènzi jú je vmoril
Na tihim in skriváj,
In jima dobro storil,
Pomagal v' sveti raj.
To smert pa v' shalni fili
Po krivim sojenih
Duhov' so rasglafili
'S telef obfedenih.

6.

Poglej, med tim bolniki
Je bil Terènzjov' fin,
Pa nashi pomozhniki
Ga reshjo 's bolezhin;
In sta se spreobernila
Terènzi in ta fin,
Sa vselej ohranila
Svetníkov svet spomin.

7.

Terènzi je popisal
To nju shivlenje 'n smert,
Je v' naš obudil misel,
Katero Bog poterđ:
De serza netoshlive
Se s' Bogam sveshejo,
Saklade nestrohlide
Po smert' doseshejo.

8.

Šakaj bi se le bali
Terpljenja kratkiga,
In ne spremishlevali
Veselja sladkiga?

Sakaj serzé ti vpadé,
De se tako bojish?
Ne vesh, de poleg gnade
Tam sveti raj dobish.

9.

Sprosíta nam serzhnosti,
Patrona lubljena,
Isvoljenih modrosti,
Ponishno sproshena,
De bomo prav hodili
Po prav' svelizhni pot',
Po smerti pa dobili
Veselje bres pomot.

Molitev.

Pomnosheno veselje
Tih dveh isvoljenih
Naj vshiga nashe shèlje,
O Bog, ti sprejmi jih,
Nju vera in nju martra
Je nju sedinila,
Štorila prava brata,
V' nebo povsdignila.

She ena pesem od tih dveh marternikov.

I.

Pojmo, bratje, zhaſt svetníkam
Janesu in Pavelnu,
Svojim sveſtim pomozhníkam
V' boju nam nevarnimu.

Pojmo s' sdrushenim veseljam
V' ti zhesheni boshji hish',
S' milim glasam, s' serzhnim shèljam,
De se zlo v' nebesa slish'.

2.

Švézhnika! is vaj svetloba
Svet kershanski rasvetlí,
Lube oljke! vaj svestoba
Nashe ferza oshiví.

Sdaj pred Bogam vaji zena
Is darú posebniga
Sprófi lepiga vremena,
Deshja nam potrebniga.

3.

Vaj' zhatitliva jesika
Nam pomagata v' nebo ,
O sprofita nam , svetnika ,
De ga vsak dosegel bo.
Tù sta Jesusa sposnala
Sérzhna, neprestrashena ,
Bota she nam pomagala
Jit' po pot' svelizhanja.

4.

Oh, od vere je odpadel
Smoten zesar Juliján,
Je sapravil boshjo gnado ,
Molikvavski slushbi vdan.
On je hotel sapeljati
Vernike popolnima ,
Ali pak ob glavo djati
Naglo in natihama.

5.

Vaj pa Julijan ne smoti ,
V' pravi veri vterjenih ,

Šerzhno hodita po poti

V' svet' lubesni skushenih.

Kar ſta sdavnej oblubila,

Niſta vezh premiflila,

In molikov ne molila,

Ne povelja zhiflala.

6.

Zefar vama je odlozhil

Deſet dni, to prav ſklenit',

Kakor vama bi narozhil

Premoſhenje rasdelit'.

Vſe blagó ſta rasdelila,

Vmreti ſe perpravila,

Reveshe rasveselila,

Duſhe pak posdravila.

7.

Vaj po dnev' ob glavo djati

Še tirán ludí sbojí,

Vender nozhe odnehati,

In po nozhi to storí.

V' laſtni hiſhi pokopana,

Pa je rekel Julijan,

De ſta is deshele sgnana;

Pa je priſhlo vſe na dan.

8.

Šatan je v' mladenzha planil,

Ta je bil Terènžjov fin,

Vaji ſmert ludem osnanil,

Škrito pride na ſpomin.

Ta obsédenz je perbeshal

K' vama v' filni ti teshav',

Od hudizha ſe odreſhil

S' vaji proſhnjo na viſhav'.

9.

Zlo Terènzi se spreoberne,
Sin Terènzjevi tako,
Sprejmeta resnize serne,
Ker shena sa svet' nebó.
Bog je 's hudiga naredil
Dobro s' takim zhudesham,
De bi, greshnik ti, spregledal,
Shel sa lubim Jesusam.

10.

Blagor vama, sveta brata,
K' se v' nebesih svétita,
Vaj osrezhi krona slata,
V' Bógu poskakujeta.
Sa veselje to minlivo,
Sa posvetno brítko slast,
Vshivata nesprenemlivo
Nesrezheno lepo zhaſt.

11.

Luba brata, pomagajta
Terdno se premagati,
Vedno gnade poshilajta,
Vojško frezhno spelati.
Tud' potrebniga vremena
Sa gorize, sa poljé,
Ker perpognemo kolena,
K' vama vsdignemo serzé.

Molitev.

Vaj godú in vaji slave,
Vaj veselja in zhaſti,
Vaj mirú in frezhe prave
Sdaj se zerkev veseli,

Ker sta bila prava brata,
 V' veri 'n smert' sedinjena,
 Najdetia nebeshke vrata,
 Od Boga tolashena.

XXVIII. dan Roshniga zvéta.

Od svete Jéme Koroshke Vojvodine.

1.

Le semkje brumni keršhenki
 Tezite k' pesmi angelški,
 Hvalíte Jémo vſi serzhno
 Kristjani, mozhno tó shenó;
 Hvaleshno pesem, Jéma ti,
 Sdaj sama v' nashe serza vli,
 Gorezhe proshnje vſaki zhaf
 Dajaj Bogú sa naf.

2.

K' molitvi sjutrej vſtanemo,
 Vſi k' boshji zhaſt' perdenemo
 Šhe tvojo hvalo ſhtiftarza,
 In Korarjev dobrotniza:
 Zheshena bodi tavšhenkrat,
 Koroshke semlje shlahtni sad!
 Šizer je v' teb' zefarska kri,
 Pa brumnost te slavi.

3.

Ker je moshá 'n otroke mezh
 Vsel Jémi grosovitno prez,

Da svoje spravljeno blago
Sa zerkev vezhnimu Bogú,
In prosta od vših skerbí
Še v Bógu serzhno veselí,
Ker nje meso je duhu blo
Saresf podversheno.

4.

Kar ona tukje sapustí,
V' nebefih stokrat perdobi,
Sam Bog je gori nje plazhil',
Nje del poboshnih povrazhil'.
Al' pokopana sdaj leshí,
Dobrote 'n gnade nam delí,
To brumni romarji vedó,
Kateri k' nji tekó.

5.

Sasvetil se je daneš nam
Taisti dan poboshnikam,
K' je bila 's revniga svetá
V' svelizhanje prestavlena.
O Bog, ti vir vše smoshnosti!
Ti si savol poboshnosti
Povsdignil sveto to shenó,
Daj priti nam sa njó.

6.

Ne mertvim tù shivlenje dat',
Ne zhudno slepe osdravljat',
Ne krulovim, de hodijo,
Te daneš verni profijo;
Sakaj le tebi od Boga
Je dano, delat' zhudesha:
Ampak, de s' voljo vše sturé,
Kar Bog jím sapové.

7.

Perstudi nam blagó svetá,
 Veselje, zhaſt in kar imá,
 In profi, de se Bog bo nam
 V' plazhilo pustil revesham:
 Al' sdravja 'n frezhe naj da nam
 Le toliko flushabnikam,
 Kar Bog sa dobro nam sposná,
 De k' sebi naſ ravná.

8.

Lubesen, vero 'n upanje,
 Nebeshke luzhi vshiganje
 Nam sprofi, de vodilo bo
 Sdaj naſhe ferza prot' Bogú.
 Bogú Ozhetu vezhnimu,
 In Šinu 'n Duhu svetimu
 Zhaſt, hvala, kakor je do sdaj
 Naj bodi ſhe na vekomej.

XVII. dan Maliga ſerpána.

Od ſvetiga Aleſha.

1.

Blagor temu, kdor zheſhenje
 Tebi da, o ſvet Aleſh,
 De mu dar sa ſvet ſhivlenje
 Od Boga ſprofiti zheſh:
 Ta ſe tebe veselí,
 Iti ſa taboj shelí.

2.

Tebe vredno pozhaſtiti

Je preſlaba naſha možh,

Torej daj ſe nam ſproſiti,

De ſe duh od ſemlje lozh,

De ti bodemo veſel'

Zhaſt in ſlavο vredno pel'.

3.

Šin pobоſhniga ſvetvavza

In viſokiga rodú,

Vſmiljeniga darovavza

Tih, k' ſo vboſhniga ſtanú,

She v' mladosti hrepeniſh,

Na-ſe vſeti teshki krish.

4.

Reveſham fi rad poſtregel,

Sluſhil ko dobrotnikam,

De bi od Bogá doſegel

Gnado tū, veſelje tam,

In ſato fi dan na dan

V' gnadi boshji bolj mozhán.

5.

Ta je tebi perſtudila

Vſe posemliske ſmetí,

Tebi ſerze napolnila

S' ſlaſtjo vervanih rezhí,

De ſe lozhish od ſvetá,

Od ſmotliviga ſerza.

6.

Rekli ſo ti ozhe 'n mati,

De ſe morefh oſhenit',

Hotel fi ſe jím podati,

Se s' neveſto ſarozhit';

Pa fi sheni perstan dàl,
Še skriváj na pot podal.

7.

Šhel fi v' dalno tje deshelo,
V' mest' Edefa imenvan',
Vef po boshjimu povelju
Mater' boshji v' flushbo vdan
Tri menj kakor dvajset let;
Pa sposnán, se vernil spet.

8.

V' hishi starshew stanovanje
Revesh nesposnan imash,
De fi ti njih fin, na snanje
Sedemnajst let jim ne dash,
Od njih milo objokvan,
Od dershine sanizhvan.

9.

Pridite 's nebef duhovi,
Pridite k' Alefhu v' vál;
Pojte milo vi svonovi
V' svetim mestu Rim na glaf,
Svet Alefsh mertev leshi,
Krish ga nizh vezh ne teshí.

10.

'S lista so she le sposnali,
De ta revesh je njih fin,
Milo skupej so jokali
Zhes ta shalostni spomin:
Ti se pa she veselish
V' Jesusovi vezhni hish'.

11.

O kristjan! nikar ne toshi
Zhes ta boj, k' je dan na dan,

Teb' ne bo sato nizh loshji,

Krish sato ne pojde stran,

Ko Alešh, se rad sataj'

Sa veselje v' svetim raj'.

12.

Le poglej, kakó je lubil

Švojga Jesusa mozhnó,

Vše je radovoljno sgubil,

Tudi sebe prav serzhnó:

Zhesar se pa ti snebifh?

Kolkokrat se satajish?

13.

Le lubesen poduzhila

Je Alešha v' tih rezhéh,

Vselej varno ga vodila

Po tem svetu bres preghéh;

Serzhno shivi, moj krstjan

V' ti lubesni nesafpan.

14.

Daj pokoro nam storiti,

In nositi sdajni krish,

Še v' teshavi satajiti

Sa nebeshki paradish,

Profimo te, svet Alešh,

De se sdaj na naš osreh.

Molitev.

Daj nam, Bog, ta svet studiti,

Kakor ga je svet Alešh,

Daj nam ref poboshnim biti,

De nebesa nam odprèsh,

De doseshemo tako,

Vše, kar upamo sveštó.

XXV. dan Maliga serpána.

Od svetiga Krishtofa Marternika.

1.

Leshi, leshi Lizija,
Deshela rasvetljena,
Kjer je svet'ga Krishtofa
Sadela smert zhesheha;
Tam je 's vere lubesniv
Svojo kri prelil.

2.

Svet' ostanki so v' Paris
Is Šhpanije prenesheni,
V' zerkev svetiga Deníš
K' zheshenju polosheni;
Is nebes, kjer she shivi,
Trofhta naš ludi.

3.

Pravi nam, de moremo
Boga svestó lubiti,
Tudi, ko bi treba blo,
Sa-nj svojo kri preliti.
Kdor se tega pa sbojí,
Vera shiva ni.

4.

Torej posti se kristjan,
Nevtruden vedno moli,
V' flushbi boshji nesafpan,
Samotni kraj isvöli,
Tvoje truplo tepi sdaj,
Vhogajme dajaj.

5.

Zhe pa tega ne storish, a)
Vse to ne bo nizh sdalo, b)
Tebe v' blashni paradish
Ne bode perpeljalo;
Kakor mersel bron, buzhí,
Nima nizh mozhi.

6.

Mi kristjani sa pomozh
Te jmamo super kugo,
Zhe naš boshja roka pozh',
Nam kashe smertno trugo:
Ti nam sprofí gnade dar,
De naš Bog ne vdar'.

Molitev.

Daj nam, Bog, od dne do dne
Te bolj serzhnó lubiti,
Svet'ga Krishtofa sheljé
Po vrednosti zhaftiti,
De nam dash savol godú
Dushniga mirú.

I. dan Velkiga serpána.

Od ketin svetiga Petra Apostelna.

1.

Bodíte pozhaštene
Vé ketne Petrove!

a) de bi Boga ne lubil. b) molitev, post, vbogajmē
dajanje.

Vé niste poslazhene,
Pa vender zhislane.

2.

V' Jerusalemu v' jezhi
Je s' eno vklenjen bil
Apostel nebojezhi,
'S nebes pomozh dobil.

3.

Şam angel ga je spelal
Is jezhe tisto nozh a)
Vsim vernikam k' veselju,
Pokasal boshjo mozh.

4.

V' to drugo te je vklenil
Hud Nero v' mestu Rim,
Slushabnika in shéno
Si spreobernil njem.

5.

To pervo je poslala
Eudozja svoji hzhér', b)
Eudokšja je pa dala
Jo zerkvi v' brumni ver'.

6.

Té dve ste se sprejele,
Şkupej pertisnjene,
Od zerkve prav vesele
Visoko zenjene.

a) ko ga je hotel Herodesh drugi dan vmoriti. b) Eudozja, shena Teodosja mlajšhiga zefarja, je pernesla 's Jerusalema obé ketine, s' katerim je bil sveti Peter vklenjen; eno je poslala svoji hzheri Eudokšji, sheni Valentiničana III. zefarja na Lafškim.

7.

Glej, zhudeshi veliki
So v' tih perpravljeni,
Obsedeni 'n bolniki
So bli osdravljeni.

8.

In zerkev sdaj sposhtuje
Té ketne s' prasnikam,
Bogu perporozhuje
Vše naš s' obhajanjam.

9.

Kristjani! le zhaštimo
Vsí Petra apostelna,
Pomozhi ga prošimo,
De nam jo daneš da,

10.

De nam po smert' telesa,
(Le frezhero Bog nam daj)
S' kluzham odpre nebesa,
De gremo v' sveti raj.

Molitev.

O Bog, kater si 's jezhe
Apostelna otel,
Boš tudi naš bojezhe
Is ketin greha vsel.

Si Petru dal oditi
Herodeshu bres ran,
She nam se daj ogniti
Nesrezhami na stran.

IV. Od svetiga Dominika.

1.

Svet Dominik! ti presheni
Shalošt 's mojiga duhá,
Lubesnivo spròfi meni
Mozhno gnado od Bogá,
De bom mogel rasodeti
Vernim steso u' nebó,
Sa katero vši terpeti
Tukje moremo serzhnó.

2.

Al' zhem peti sdaj od tvoje
Lepe framoshlivosti,
Ali, o mladenzh, od tvoje
Prav divishke zhifosti?
Al' od tvoje zhes navado
Vrashene ponishnosti?
Al' kakor si s' boshjo gnado
Raſtel v' svet' gorezhnosti?

3.

Sam ne vem, kakó sazheti,
Se nesmoshnosti bojim,
Pa le moram vender peti,
Ker hvaliti te shelím.
Saſlushivna je ta hvala,
Sa-me polna upanja,
Ker me bo 's nebes navdala
S' pomozhjó prepevanja.

4.

Zhe fi tudi od mladosti
Shivel brumno in svetó,

Vender si s' zhuvanjam, s' posti
Dershali v' flushnosti telo :
Ga do sadniga strahujesh,
Mu mirú nikdar ne dash,
Vmirajozh ga ponishujesh,
Kadar se k' Bogú ravnash.

5.

Tvoja vterjena pokora,
Slašť na tihim in skriváj,
Soperno teló permora
Duhu vdati se vselej.
To te je nar bolj shalilo,
Kadar te je kdo zhaštíl,
V' ferzu pa te veselilo,
Kadar si ponishan bil.

6.

Ti si gnado poduzhenja
V' veri 'n sadershanj' prejel
Sdraven krotkiga shivlenja ,
De si delal to vesel.
Vsmiljeno ferzé si nosil ,
Revesham si vse sdajal ,
Per bogatih sa-nje profil
Per spominu njih teshav.

7.

Ti si mòril bres nehanja
Shelno v' zerkvi in doma ,
Štoril si velik jokanja
Sa hudobne do Boga ;
Delo te ni sadershalo
Trud , bolesen in dolshnost ,

She k' Bogú te je peljalo
V' gledanje boshje svetost'. a)
8.

Kolkokrat si ti, samaknjen
V' lep' lubesni Jesulov',
Od svetá zlo nizh dotaknjen,
Le Bogá spremishleval.
Tebi so per serzu bili
Terdovratni greshniki,
Kakor, de bi te profili,
Slaſti krivoverniki.

9.

Sheł fi ferzhno na misjone,
Zlo med Albigensarje,
Na obeh stranéh Garone
Spreobrázhal puntarje.
Ravno pravil jim resnizo,
Zlo nobeniga se bal,
Shelel fi, deb' sa pravizo
Svojo kri 'n shivlenje dal.

10.

Se sa vero s' njim prepiral,
Se v' pogovore podal,
Smote, rasvetljen, pederal,
Prav veliko v' tem prestal.
Nagovarjal lubesnivo,
Roshenkranz fi jih uzhil,
Delal fi poterpeshlivu,
Dober ozhe vsakim bil.

a) Ni rekel: Jest sim bolan, truden, ali imam toliko opraviti, nimam zhaf moliti: on je vselej zhaf k' molitvi dobil; in ravno savolje svoje slabosti se je k' molitvi vedno budil.

11.

Glejte, trikrat so ble djane
 V' ogenj bukve tih resniz,
 Nišo bile nizh oshgane,
 Ne po fred', ne po platniz'.
 To je unim prizhevalo,
 De to pridgvanje je ref,
 V' pravo zerkev jih pregnalo
 Is hudizhevih saves.

12.

Neprenehama si delal,
 Oh nevtruden, in ne vgnan,
 Ši veliko ran sazelil,
 Dusham osdravnik poslan.
 Sdaj naj kdo she nam popishe
 To saljubleno ferze,
 Sdihleje do vezhne hishe,
 Ako more, vše sheljé. a)

13.

Orden stavi, klošhter sida
 Sa Dominikanarje,
 On jih dela polne prida,
 Prav gorezhe pridgarje.
 Zhudo pa je to nar vezhi,
 De ti krivoverniki
 Terdovratni, nebojezhi
 So postali verniki.

14.

Sveta zerkev! bod' vesela
 Svetiga Dominika,
 On je delal in she dela
 Po finovih sa Bogá. b)

a) vše njegove sdihleje in sheljé. b) po Dominikanarjih,
 po misionah raskropijenih.

Le zhaftimo ga veséli,
Tolko storil je sa naf,
De po njemu bomo jmeli
Vlo pomozh sa sdajni zhaf.

15.

O Dominik lubesnivi!
V' svoj' molitvi vedno sbran,
V' shelni proshnjì sauplivи,
Tudi suh, pa nesaspan:
Daj nam ti duhá molitve
Tukje od Bogá prejet',
De mi v' zhasu té lozhitve
Bodemo v' nebesa vset'.

Molitev.

Bog, ki zerkev rafvetlujesh
Po Dominiku she sdaj,
Uzhenike navdihujesh,
Delavze sa sveti raj:
Ker on vedno sa-njo prófi,
Jo svestó nadloge bran',
S' svojo gnado jo poròfi
Navdihuj jo dan na dan.

XIII. dan Velkiga ferpána.

Od svete Radegunde Kraljize.

1.

Sveta Radegunda! spomni a)
Se pred Bogam milo naf,

a) Radegunda hzhi Bertarja, vojvoda v' Tiringi, shena Klotarja, kralja v' Soifsons na Franzoskim.

Ker slabost in grehov polni
Se bojujemo ta zhaf,
De nam sopet gnado da,
Dar poboljšanja.

2.

Komej si Boga sposnala,
In si bila kershena,
Si se 's ferza njemu sdala,
V' njega vfa samishljena;
In popolnima shivish
Lepe sarje blish.

3.

Ti si reveshe lubila,
Povsdigvala se k' Bogú,
Svoje ude pa krotila
In postila se terdó,
To je tebe veselíl',
Dusho poterdíl'.

4.

Tudi s' kraljam sarozhena
Si shivela le ojstró;
Ker si bila sveta shena,
Si sovrashena sató;
Kralj she brata ti vmorí,
Tebe pa spustí.

5.

Kar si kershena shelela
Is lubesni do Bogá,
De bi v' sdershnosti shivela
Zeli zhaf do sadniga,
Kralj ti hozhe pervolit',
Tebi nuna bit'.

6.

Kruh jezhmenov in verlnina
 Vshiva, ali kaka sel,
 Tudi se sdershi od vina
 In pozhiva na pepel';
 Ketno okol ledji jma,
 Lubi revesha.

7.

Pa je flishala od kralja,
 De jo zhe nasaj imet',
 Sdajzi je k' Bogu beshala,
 Deb' jo hotel v' varstvo vset':
 V' ti skushnjavi jo pa vbran'
 Sveti shkof German.

8.

Nunski kloshter je sidala,
 V' kteriga je sama shla,
 Vsim pokorna se skasala,
 Krotka in ponishna bla;
 Hotla je Bogu shivet'
 Vezh ko dvajset let.

9.

Ti tako si svet prestala,
 O patrona svoljena,
 Vse posvetno sanizhvala,
 V' Jesusa saljubljena:
 Sdaj per njemu tam shivish,
 Verne oskerbih.

10.

V' nejeveri si rojena,
 Zhudna je bla twoja pot,
 Pa v' kershanstu poduzhena,
 Varvana vshih krivih smot:

Bog je tebe v' dno teshav
Sa poskushnjo djal.

11.

Sdaj pa nisi v' shalovanju,
Ne v' britkostih, ne v' skerbéh, a)
Sdaj si v' sladkimu vshivanju
Na perpravljenih stoléh,
Prav vesela s' Jesusam,
S' svojim Sheninam.

12.

Pròsi she sa naf, patrona,
De nam Bog sanel bo,
Mika naf nebeshka krona,
De doleshemo nebó;
De naf varje vseh nadlog
Lubesnivi Bog.

Molitev.

Bog, kater si zhudno vodil
To svetnizo do nebes,
Daj, de bode sleden hodil
Po naukih, ki so ref,
Dokler sgine sdajna nozh,
In se dan napozh'.

a) vmerla je v' letu 578.

V' nedeljo po velkimu Šhmarnu.

Od svetiga Joáhima Ozhetu Matere boshje.

1.

Bogá ferzhno hvalímo,
Kter oblast do vsega jma,
Pa she moshá zhastímo
Svetiga Joáhima,
Svetnika 's boshje gnade
Zhes ludi navade.

2.

O blagor, kdor ni sgubil
Spred ozhi nikdar Bogá,
Kater slatá ni lubil,
Ne denarja, ne blagá,
Je delal, kar je zhudno,
Zhertil vše ostudno.

3.

Samogel je grefhiti,
Vender pa greshil le ni,
Bogú je tel slushiti
Prav svestó vše svoje dni;
Poslal na vezhne sela
Svoje dobre dela.

4.

Svet Joahim je s' Ano
V' zhifosti oshenjen bil,
Marija imenvano
Sveto hzher od nje dobil;
Drevesa zena prava
'S sadja se sposnava.

5.

Perferzhno sta molila
Sveta Ana 'n Joahim,
Tolashbe sadobila,
Jih dajala shalostnim;
Sa naf pa sdaj profita,
Nam dobrot poshlita.

Molitev.

O Bog use sladkosti!
Daj po svetim Joahim
V' veselju in britkosti
Biti nam obvarvanim,
Ker smo, godú veféli,
Njemu hvalo peli.

XI. dan Kimovza.

Od svetiga Danijela Preroka.

1.

O Daniel, o Daniel!
Perferzhni nash Patron!
Per Bógu v' svetimu veselj'
V' blishav nebefshkih kron,
O pròfi sa poboshne,
Sa shalostne 'n nadloshne,
Sa greshnike tako.

2.

Ti mosh molitve in sheljá,
In svoljenih modrost',

Lubesni polni do Boga
In vterjene ferzhnoſt' ;
Od sopernkov ponishan ,
Pa od Bogá povishan ,
In ljubljen bil sato.

3.

Na dvoru neomadeshvan ,
Šlushabnik sdershnosti ,
V' pregreho nikdar sapeljan ,
Ne v' blat' nezhistoſti ,
Prijatel fi sveſtobe ,
Šovrashnik pa gnuſobe ,
V' nevarnosti ferzhán.

4.

Ti fi rasvetlil ſmotene ,
Pomote njih rasdjaj ,
Lepó uzhil perpravljene
Reſniz' prizhvanje dal ;
Pa levi te ne ſnedo ,
Sa boshjo voljo vedo ,
Nobeden te ne ran' .

5.

Prihodne zhase Bog odprè ,
Poſtav' pred tvoje ozhi ;
V' perkasnih ſnanje ti daje
Namenjenih rezhi ,
Posemliskih kraljestev ,
Po ſvet' oblaſtnih ludſtev
In ludſtva boshjiga .

6.

Od zerkve boshjiga Šinú ,
Od nje sazhetika ,
Od vſakidaniga darú ,
Od zhasa ſvetiga ,

Kako bo slo flovela,
In Jude v' sebe vsela,
Med tem terpela bo.

7.

O Daniel! ti velk svetník,
Bogá mozhno sheljan,
O bodi vernim pomozhník,
In nashi proshnji vdan,
Ker tvoje svet' shivlenje,
Duhovno hrepenenje
She nam saftavi to,

8.

De Bog nam svojiga duhá,
Kater naš rassvetlí,
In gnado bres nehanja da,
De sleden prav shelí
Sposnati po modrosti
Gotovo pot svetosti
'S duha poboshniga.

Molitev.

Daj nam o Bog, poboshnosti
In svetiga Duhá,
Te per usak' perloshnosti
Sposnati is ferzá
Po sgledu Danijela,
Katerga sveta shelja
Povsdigne do nebes.

XXI. dan Kimovza.

Od svetiga Matevsha Apostelna.

1.

O pomisli, greshnik vbogi,
Sdaj posledne shter rezhi,
K' svoji shalostni nadlogi
Dobro ti odpri ozhi,
De ta smert te ne sadavi,
Preden de se spokorish;
Greh sapusti in popravi,
Dokler she na svet' shivish.

2.

Kadar se shivlenje snide,
Smert pobere vsako stvar,
Takrat ojstra sodba pride,
Se je bodesh vognil mar?
Zhe per temu obsojenju,
Greshnik ti, ne bosh obstat,
Bosh po sdajnimu shivlenja
V' vezhno martranje perfhel.

3.

Torej sdajzi se spokori,
Dokler Jesuf klizhe te,
Odpovej se grehu skori,
K' njemu prez oberni se,
Kakor svet Matevsh je storil,
Zolnar Levi imenvan,
Je poklizan se spokoril,
Vse sapustil tisti dan.

4.

Šedel je pred zolno hisho,
Lubil le blago in dnar,
Od dobizhika rad slishal,
Sa nebo mu ni blo mar.

Špreobernjen, na kofilo
Lub'ga Jesusa povab',
Vef hvaleshen da jedilo,
In té gnade ne posab'.

5.

Kadar mu Gospod pomigne,
Hitro vstane, sa njim gre,
Še od svojih sdajzi vsdigne
Zhes doline in goré.
On premaga svoje strasti,
In ne lubi vezh blagá,
Šerzhno dela k' boshji zhaſti
Is lubesni do Bogá.

6.

Ti pa mislifh, al' bi delal
Šhe pokoro, ali ne,
Še ti bo predolgo sdelo,
Preteshkó poboljšanje.
Tebe od Boga odverne
Vsaka luba majhna švar,
Oh skushnjava te preverne,
Le teshkó gre 's roke dar.

7.

Pridigval je po Judeji,
V' jutrovo deshelo ſhel,
Po Etjopji, po nje meji,
V' gnadi vef gorezh poſtal.
Pa spokorno shivel vedno,
Vſelej ſe mesá ſdershal,

Koreninze sa pojednjo,
Selj in divje sadje jmel.

8.

Oh Matevsha nizh ne vtrudi
Delo in preganjanje,
Le ta svet se mu prestúdi
In ludí prekanjenje.
Pride sadna ura zhes-nj,
Nejeverni ga vmoré,
Naudihuje ga lubesen,
Odpustí, kar mu storé.

9.

Sdaj pa k' tebi pertezhemo,
Svet Matevsh, nash pomozhnik,
Zhaft in hvalo ti rezhemo,
O apostel, marternik.
Le Bogú naš perporòzhi,
Ker per njemu vše veljash,
S' gnado boshjo naš pomòzhi,
Ker le k' njemu naš ravnash.

10.

Slasti spròfi nam veselje
Do besede pridgvane,
Ker naš pelje 's te deshele
V' blashno isvelizhanje.
Ker so verni te profili,
Si jim Evangelium
Spisal, de l' fi rasvetili
S' tim nauki temni um.

11.

V' mest Salerno sdaj pozhiva
Tvoje smartrano telo,
Jim sovrashno mozh odriva,
Zhudno varje jih tako.

Tukje tvojiga telefa
Mi kristjani nimamo:
Vender sprosi nam nebesa,
De veselje vshivamo.

Molitev.

Nasha revshna je velika,
Vsak med nami dobro ve,
Vsako uro se spodnika,
Zhe ne zhuje zhes ferzé.
Bog dodeli nam po proshnji
Svetiga Matevsha sdaj,
De po krishev noshnji
Pridemo tje v' sveti raj.

XXII. dan Kimovza.

Od svetiga Mavríza in Tovarshev
marternikov.

1.

O ti blashna sveta vera,
Lubesnič' osnanjena!
Na te se kristjan opera
Na ti poti svoljenja.
'S tebe svirajo vse zhednost',
Mir, ponishnost in krotkost,
Vsa modrost in sveta vednost,
Vsa lubesen in ferzhnost.

2.

Şama ti dershish zhloveka,
 Sdajzi omagliviga
 V' fred' posemliskiga teka
 Toliko teshavniga.
 Milo s' tabo se navdahne
 Zesar, kupez, kmet, sholnir,
 V' ferzu revnimu ne vrahne,
 Ker dobiva blashni mir.

3.

O svet Mavriz! ti fi kasal
 Šveto vero v' svojim' djanj',
 Zlo veselje na obrasu
 Per posvetnim sanizhvanj'.
 Kdo bo tebe vredno hvalil
 In tovarshe tvoje vse?
 Kako vasho ferzhoft smalal,
 De bi vam perkupil se?

4.

Ker malikam darovati
 Rezhe zesar Masimjan,
 Se vi nozhete podati
 Temu, kar vam vera bran'.
 V' pervo, v' drugo desetiti
 Vas ukashe, v' tretjo ne,
 Ampak zel legjon pobiti,
 Brate v' veri sdrushene.

5.

Vi pak odstopili niste,
 Ste prestali zhafno smert,
 Şhli skos bolezhine tiste
 V' vezhno spomladanski vert.
 Srezho torej, o svetniki,
 Vam vesel' pervoshimo,

In sa varšto, pomozhniki,
Vaf ponishno profimo.

6.

O neustrasheni junaki,
Sveti Mavriz vojvoda!
Nepremagani vojshaki
Pod banderam Jesusa!
Niste hotli se braniti,
(Vaf je blo shest tavshent mosh,) Ampak svojo kri prelili
Sa dishave veznih rosh.

7.

Sdaj pa she sa naš prosite,
De bo varen sdajni hoj,
S' pomozhjo naš porošite,
De bo frezhen s' graham boj,
De premagamo hudizha,
Šebe in golusni svet;
To samo naš isvelizha,
Nam pernese blashni zvet.

Molitev.

Vezhni Bog! ti nam dodeli,
De tih marternkov godu
Bomo danef prav veseli,
Shelni svetiga daru:
Na njih proshnjo 'n saflushenje
Se mi sdaj operamo,
De doshemo shivlenje,
V' ktero se oseramo.

XXX. dan Kimovza.

Od svetiga Hieronima zerkveniga
Uzhenika.

1.

Sapohte, o kristjani,
V' duhu prav poboshnimu
Zhaft, slavo, v' ferzu vshgani,
Svetimu Hieronimu,
Ker tu je bil nash uzhenik,
De bo she gor' nash pomozhnik,

2.

Zhaftitliv, svet islagar
V' zerkvi pisma svetiga,
Resnize zhisti svagar,
Sadershanja lepiga;
V' mladosti v' pravi ver' srejen,
V' potrebnim snanju poduzhen.

3.

Uzheni so sposnali
Uzhenosti tvoje svit,
Ponishno te vprashali
V' pismu svetimu sa svet;
Zhe ti jim temo rasjafnish,
Sagledajo resnize blish.

4.

Vsi modri in uzheni
Tebe, o Hieronimus,
Zhafté vši rasvetljeni,
Sveti papesh Damasus;

Pa Bog te klizhe od ondot,
De gresh sa njim v' samotni kot.

5.

Ojstrosti in bolesni
Tebe ne omamijo,
Ti vterjene lubesni
Boshje nizh ne smanjshajo ;
Neutrudeno se pokorish,
V' lubesni smerej bolj gorish.

6.

Do sadniga si delal,
Skorej sama kosha 'n kost,
Otoshne rasveselil,
Pelal mnogiga k' svetost' ;
Pisanje tvojih lubih rok
Obvarje zerkvi doft otrok.

7.

O dolgo si se trudil
Blis devet defeti let,
De b' frezhe ne samudil,
Upane v' prihodnim svet' :
Pa sdaj teshav vezh ne terpisht,
Mirú se v' Bogu veselish.

8.

O de bi nam posjala
Sarja od Hieronima ,
Ker bode nas pobrala
Smert od zhasa sdajniga,
De b' tudi mi se veselil',
V' nebo povabljeni h' kofil'.

9.

Le delajmo pokoro ,
Le saterajmo teló ,

In zhujmo sledno uro,
Grehu vbránit' se svestó,
Serzhní bodímo, ko vojshak,
Švetim Hieronimu enak'.

10.

Pomagaj nam, Hieronim,
Vedno raſti v' dobrimú,
Ponishnim in poboshnim
Spròſi gnado per Bogú,
De tud' se greshnik spokorí,
Odveso grehov sadobi.

11.

Naukov se dershímo,
Nam od zerkve slaganih,
In zerkvi verjemímo
V' smotah nam naſtavljenih,
Ker sveto pismo slagati
Oblast in mozh je le per nji.

Molitev.

O Bog! po saſluchenju
Svetiga Hieronima
Daj nam ſhe v' tem shivlenju
Dopolniti is sheljá,
Kar je s' besedo naſ uzhil,
In kar je storil 's vere shiv.

IV. dan Kosoperfska.

Od svetiga Franziskha Serafinskoga.

1.

Bodi zheshen, svet Franziskus,
Serafinskí imenvan,
Od lubesni boshje vnet ves,
S' snamnji Kristusovih ran.
Naj ti hvala ta dopade,
Teb' od nas namenjena,
De nam sprofish boshje gnade
In pomozh isvoljenja.

2.

Ti si sveto vboshtvo lubil
Is lubesni Jezusa,
Vse blagó s' veseljam sgubil,
Kar je le posvetniga.
Vse zhloveshko sanizhvyanje
Tebi dela serzhno slast,
Teb' budí duhá pehlanje,
De Bogú shelish dopaš'.

3.

Prav ojstró meso strahujesh,
Le po Bogu hrepenish,
Rane gobovim kushujesh,
S' tem jím sdravje perdobish.
Britke martre spremishlujesh,
Ktere Jezus je prestal,
Kar je mozh, se ponishujesh
V' sheji upanih dishav.

4.

Na altar Bogú se denesh,
Kakor vef popolnim dar,
S' Bogam se v' molitvi sklenesh,
De se vidi sveti shar.
V' tebe se vderó studenzi
Boshje gnade is vishav;
K' tebi se sheró uzhenzi
K' uzheniku v' vsak' teshav'.

5.

Tvoje boshje rasvetlenje
Tvoja vrashena modrost,
Tvoje sveto hrepenenje,
Tvoja vterjena svetost
Vse ludí sa sabo vlezhe,
Serza greshnikam mezhi,
De te lubijo gorezhe
In Bogá s' use mozhí.

6.

Jesuf sam te je pozhástil,
O presrezhni sladki dan!
Te popolnim seb' perlastil
S' snamnji svojh peterih ran.
Té so te mozhnó bolele,
Pa v' terplenju skriynimu,
Sa-te zhudni sad imele
V' krishu Jesusovimu.

7.

Krish je tvoje pozhivalshe,
Bolezhine tvoja slast,
Martre tvoje perbeshalshe,
Hude rane tvoja zhaст.

Tebi dela krish veselje ,
Kakor greshnikam sladnost ,
Tebi vnema mozhne shèlje
Po Gospodovi sladkost'.

8.

O kakó bom jest popisal
Vse, kar sim od tebe bral ?
Moja mozh in moja misel
Je preslaba od teshav ;
Torej, lubi svet Franzhishkus ,
Vernim pomozhnik odbran ,
Od lubesni boshje vnet ves ,
Mi te prósimo ta dan ,

9.

De nam grehov obshalvanje ,
Kar nam sdaj she bolj shelish ,
S' svojo proshnjo odpushanje
Nam od Jezusa dobish .
Spròfi nam, Patron , oroshja
Sa kraj boja vedniga ,
Slasti pa, de gnada boshja
Sdaj ohrani sledniga .

Molitev.

Bog, kateri novo dete
V' svoji zerkvi nam rodish ,
Si Franzhishka djal med svete ,
In jo mozhno svezelish :
Daj she nam ta svet studiti
Po Franzhishkovimu sled' ,
Gnad nebefskih sadobiti ,
'S tebe milo jih sajet' .

XXIV. dan Kosoperska.

Od svetiga Rafaela Arhangela.

1.
O Kriste, sarja angelov,
Svetlost isvoljenih duhov!
O varh zhloveshkiga rodú,
Daj nam, de pridemo v' nebo.

2.

O poshli milo is neba
Nam Rafaela angela,
De vse bolesni nam osdrav',
Po poti vodi bres smotnjav.

3.

On je s' Tobijam mladim shel,
Ga sdraviga na dom njegov
Perpeljal, ribi ga otel,
V' pushavi satana perpél. a)

4.

Od Rafaela varvanim
Od satana salasvanim
Obvari dusho in telo,
O Kriste, v' zhifosti sveštó.

a) v' pushavi sgorniga Egipta je bilo veliko lesezhne in strupenih shival, prava druhina sa satana, polniga strupa. Szhasama pak so v' pushavi prav brumni moshjé shiveli, kakor svet Anton, Makári, Pohómi in drugi sveti pushavniki, so se s' njem vojskovali, ga pregnali in to pushavo v' boshji vert spremenili.

5.

Ti Rafael! naš varno vòd',
Hudizha pa v' pezhovje spòd',
Med gádi naj perpet tizhí,
De ne bo motil vezh ludi.

6.

O stoj, nebeshka drushina,
Na pomozh nam, isproshena,
Marija boshja Mati ti,
Vi slasti, boshji angeli.

Molitev.

O Bog! dodeli vernikam,
Nam varvanim popotnikam,
De naš bo angel Rafael
Perpeljal k' vezhnimu veselj'.

XXXI. dan Kosoperfka.

Od svetiga Olvanka Shkofa.

1.

Rasveseli se, o mesto
Regensburg na Tónovi!
Tebe lubljeno nevesto
Sveti Olvank slo slaví;
On te gleda 's svojga trona
S' lubesnivimi ozhmí,
Varje te s' mozhjó Patrona
Med sovrashnimi mezhmi.

2.

O ti majhino kardelo
 Zerkve té poddrushene ,
 Ishešh v' svetimu veselju
 Gnade nam ponudene.
 Vé saúplive dušhize ,
 Slaſti brumni romarji ,
 O povsdignite rozhize ,
 De vas Olvank obdarí.

3.

She od mladiga je shelel
 V' kloſhter se pred svetam ſkrit' ,
 Ŝe v' duhovnimu veselju
 Š' ſvojim Jesusam ſklenit:
 Tega vender ni doſegel ,
 Ker duhovna viſokost
 Salasvála v' temu begu
 Je ponishniga modroſt. a)

4.

Hainrih ga je perdershával
 'S brumne lubesnivosti ,
 Eden drujga napeljaval
 Je k' poterpeshlivosti ,
 Dokler se mu dan napozhi ,
 Bog usame Hainriha ,
 V' kloſhtru je premislijozhi
 Do prihoda Ulriha. b)

5.

Sveti Ulrih ga je s' filo
 Sdajzi shegnal maſhnika ,

a) is ponishnosti je beshal pred viſoko duhovno flushbo ,
 in ſizer is modroſti , vender ji ni odfhei. b) Škofa
 v' Augsburg.

Bog napolnil to svetilo
Je s' sheljám apostelna.
Nese Vogram she nevernim
Evangelija svetlo luzh,
Divjim, hudim in nemirnim,
De b' pregnal njih uma nozh.

6.

Šjal je pridno vere sernje,
Pa se seme ni prijel',
Sadushilo ga je ternje,
Malopridnosti plevel.
Potler so ga pa svolili
Šhkosa v' mestu Regensburg,
Shalošniga in po fili
Shegnal velki shkof v' Salzburg.

7.

Vef je shivel sa shkofijo
Zelih dve in dvajset let,
De b' saterl hudobijo
Ni do smert' nehál skerbet'.
Smerti pa na konz shivlenja
Se svet Olvank nizh ni bal,
In je polni saflushenja
Mirno v' Jesusu saupal.

8.

Moj kristjan! le stan si svòli,
Kakorshen se tebi sdí,
Vender pa poboshno mòli,
De ti pamet rasvetlí.
Rad se daj Bogú voditi,
Kamor te savernil bo,
De bosh mogel saflushiti
S' boshjo gnado si nebó.

9.

V' kloshter se je bil namenil,
Noter vender ni ostal;
Bog mu je ta stan premenil,
De j' perfiljen shkof postal.
Torej nòsi vse teshave
Teb' podaniga stanú,
In hrepèni na vishave
S' dolshnim trudenjem domú.

10.

Ti pak, o Patron, naš vòdi,
Kot ovzhize svet pastir,
Šatana od naš sapòdi,
In odprì nam gnade vir,
De pod tvojim perutnizam,
Tù pred greham varvani,
Med nebeshkim veselizam
Bomo k' tebi spravljeni.

Molitev.

Bog, kater si uženika
Nam dal shkosa Olvanka,
Daj ga jmeti pomozhniku,
Tù na semlji svoljenga.
Sej je tebi slushil vredno,
Naš postavo tvojo vzhlil,
De bo s' tvojo gnado vedno
Terde férza nam mezhíl.

XIX. dan Listognója.

Od svete Elisabete Landgrafinje v'
Tiringi.

1.

Danef moramo sapeti
Lubi svet' Elisabeti
V' Tiringi Landgrafinji.
Slava nje naj se raslega,
V' nashe ferza mozhno sega
V' drushbi ti sedinjeni.

2.

Ta poboshna, sveta shena
Je na Vogerskim rojena,
Kralja Andreja lepa hzhi;
V' Tiringo pak omoshena,
Vsa popolnim satajena,
Lub' Boga 's use mozhi.

3.

Vsa ponishna, lep'ga djanja,
Dobra vbogim bres nehanja,
Od moshá pa ljubljena;
Od posvetnih sanizhvana
Savolj svojga sadershanja,
Od Boga poskufhena.

4.

Ona se je pokorila,
S postlje vstala in molila,
Lepotija ji ni mar;

Volno predla, naredila
'S nje je revnim oblazhila,
Jesusu posojen dar.

5.

Kar je slabo, to je jedla,
In bolnike oskerbela,
Nar ostudnishi nar raj.
Je bolnishnize sidala,
Premoshenje rada dala
Sa plazhilo v' svetim raj'.

6.

Grafu so jo satoshili,
De sapravlja, jo dolshili;
Graf pa tega ni verjel.
Mora pa na vojsko iti,
S' Friderikam se sterniti,
Je slovó od shene vsel.

7.

Oh, britkosti in teshave,
Sanizhvanje in skushnjave
Na-te, grafnja, planijo.
Brumni graf na pot' je vmerl,
Tvoje upanje poderl:
Bres strahú te shalijo.

8.

'S tvojga grada so te sgnali,
In prepovd nevsmiljen' dali,
Tebe shalostno sprejet';
Ti si pa voljnó prestala,
Se ferzhnó Bogú darvala,
Hotla na-se krish uset'.

9.

Kmalo je vše to minilo,
Kar te je popred shalilo;
V' grad nasaj postavljena,
Si se vedno pokorila,
Rada vbogajmē delila,
Vmreti pa perpravljenia.

10.

S' Bogam si se tolashila,
Ne sovrashnikov dolshila,
Dobro delala molzhé.
V' Bogu si sladkó saspala,
Jesusu dushizo sdala,
Şhla v' isvoljene versté.

11.

O Elisabeta! gori
Sdej mozhnó sa naš govòri,
De nam Bog lubesni da,
Ktera naš bo s' njim sdrushila,
Od posvetniga lozhila
In od naš popolnima.

Molitev.

Daj nam, Bog, ta svet studiti,
Tù tolashbe tvoje vshiti,
Spròfi naj Elisabet,
De bi, v' dobrim rasvetljeni,
Prishli k' tebi, k' blashni sheni,
Kar tù sejemo, poshet.

Pevza dar.

O Gospá nebeshka! varh shivlenja!
Moje drugo upanje zhesheno!
Kar sim sam, kar imam premoshenja,
Tebi je od sdej perporozheno.

Preden mene huda smert sadavi,
Sbúdi v' meni svete bolezchine
In britke solesé k' pokori pravi,
De ves greh is mojga serza sgine.

O Deviza! v' moji smertni teshi
Versi v' vsmilenja murjé dolgove,
Nítiko shivlenja mi odreshi
S' milo roko gnade Jesušove.

To shivlenje, tebi posvezheno,
Naj se v' vmirjenih valovih staka
'S mojga serza zhisto v' nesrezheno
Svet' shivlenje, blashno sa vojshaka.

Ti poteri smertine viharje,
Serza nevtolasheno vrishanje,
Kashi mi svetlobo vezhne sarje,
De bo moja smert pohlevno spanje.

Naj ti drugi v' darvo pernesejo
Kaj od svoje bogatije, kar je,
Naj ovaz na trume pershenejo,
Naj ti sidajo zerkvé 'n altarje:

Jest pa sam ponishno k' tebi pridem,
Tebi, o Marija, se darujem,
Oh, od tebe, Mati, vezh ne uidem,
S' taho proshnjo v' serzu k' teb' sdihujem.

V. K. V. Z. B.

Kasalo.

	Stran.
1. Grudna. Od svetiga Eligija šhkofa	3
7. " Od svetiga Ambrosha šhkofa, zerkveniga uzhenika	7
22. Profenza. Od svetiga Vinzenza marternika	10
23. " Od devize Marije poroke	14
25. " Od spreoberenja sv. Pavla apostelna	17
5. Svezhana. Od svete Agate devize, marternize	19
6. " Od sv. Doroteje devize, marternize	22
14. " Od sv. Valentina maštnika, marternika	24
25. " Od svete Valburge devize	27
3. Šufhiza. Od svete Kunigunde zefarize	30
17. " Od svete Jederti devize	33
24. " Od svetiga Gabrijela arhangela	36
27. Maliga travna. Od svetiga Peregrina Servita	39
1. Velkiga travna. Od sv. apostelnov Filipa in Jakoba	45
10. " Od svetiga Isidora kmeta	47
11. " Od svetiga Sigismunda kralja marternika	55
14. " Od svetiga Joba patriarha	51
24. " Od svetiga Servola marternika	57
26. Roshniga zveta. Od sv. Janesa in Pavla marternikov She ena pesem od tih dveh marternikov	59
28. " Od svete Jeme korofhke vojvodine	62
17. Maliga ferpana. Od svetiga Alesha	66
25. " Od svetiga Krishtofa marternika	68
1. Velkiga ferpana. Od ketin svetiga Petra apostelna	72
4. " Od svetiga Dominika	73
13. " Od svete Radegunde kraljize	76
	80

		Stran.
V' nedeljo po velikim Šmarnu.	Od svetiga Joahima, ozheta Matere Boshje . . .	84
11. Kimovza.	Od svetiga Danijela preroka . . .	85
21. " "	Od svetiga Matevsha apostelnja . . .	88
22. " "	Od s. Mavrizja in tovarshev marternikov	91
30. " "	Od s. Hieronima zerkveniga uženika	94
4. Kosaperska.	Od svetiga Franzishka Serafinškoga	97
24. " "	Od svetiga Rafaela arhangela . . .	100
31. " "	Od svetiga Olvanka Škhofa . . .	101
19. Listognója.	Od svete Elisabete, Landgrafinje v' Tiringi	104
Pevza dar		198

Pogrefhek.

Na 13. strani béri sa 6. verftje:

Hitro je Vinzenz safpal, i. t. d.

